

★ røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR 9 1976 PRIS: KR. 2,-

- Mindre løn
- Færre ledige
- Nymorsk

Politivold

sidene 12 og 13

RG avslører
splittelses
organisasjonen
på yrkesskolene

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erlling Maartmann-Moe.

Avslør de reaksjonære i interessekampen

Unge Høyre har avslørt seg en god del i høst. De har ledelsen i NGS, og har i løpet av høsten prestert først å la være å forberede aksjonsuka mot regelverket, seinere utsatte de den for så å avlyse den. De har vedtatt å oppfordre elevene til ikke å dra til Spania, men sjøl drar formannen i NGS, Unge Høyre-mannen Erik Nord til Spania så fort vedtaket er ferdig utformulert.

Til sitt forsvar legger Unge Høyre fram følgende påstand:

Det er Unge Høyre som forsvarer interessene til elevene, progressive med Rød Ungdom i spissen vil bare ta opp ikke-skolepolitiske saker i NGS, bruke NGS til våre egne formål.

Det er vel verdt å se litt på disse påstandene. Som eksempel på at Rød Ungdom ikke vil ta opp elevenes interesser, men bare ta opp ikke-skolepolitiske saker kommer Unge Høyre-folk hele tida trekkende med at progressive fremma forslag om å protestere mot at soldaten som i 1973 avslørte at militæret driver med øvelser retta mot elever og arbeidere, skulle dømmes for å ha tatt dette fram i offentligheten. De trekker fram at progressive ville at skoleelevene skulle

støtte arbeiderne i kjøttindustrien som streika i 1974. Utover disse to eksemplene har de ett nyere, det var forslaget om å støtte arbeiderne på Jøtul da de var ute i en hard streik.

Vi mener det er rett av gymnasiastene og deres organisasjoner å velge side for arbeiderklassen. Men når Unge Høyre hevder at vi bare vil ta opp ikke-skolepolitiske saker i NGS faller dette mot de eksemplene de har. Progressive har jobba tusenvis av arbeidstimer både i NGS sentralt og lokalt, og å komme trekkende med at det vi jobber for er bare ikke-skolepolitiske saker er jug og oppkok.

Dessuten er det så hult. For Unge Høyre er det en skolepolitisk sak å selge lys for blindetorbundet, mens å samle støtte til streikende arbeidere er ikke-skolepolitisk. De er frenetisk mot å støtte arbeidsfolk, derfor dunderer de på dette med ikke-skolepolitiske saker.

Unge Høyre hevder at det er de som «arbeider for elevenes interesser». La oss se på dette. Vi har tatt opp regelverksaka. Der har de gjort alt det som kan gjøres for å hindre at elevene får satt seg inn i sakene og hindre kamp mot det elevfiendtlige regelverket. Men

ta nynorsksaka, der Unge Høyre har en dobbelttaktikk. De støtter kravet om nynorske lærebøker på vestlandet, der har de ikke noe valg. Mens Unge Høyre-folka på Oslo-skolene samler inn underskrifter for å få nynorsken ut av skolen, der gymnasiastutvalget i Oslo som er reint Unge Høyre-styrt har på arbeidsprogrammet å få fjerna nynorsk som skriftlig fag på skolen.

Se på oppfordringa om å ikke dra til Spania, som Unge Høyre-folka rett nok stemte for, men der Erik Nord, formann i NGS var første mann til å dra til Spania sjøl.

De reaksjonære er imot elevenes interesser, de er borgerskapets unger som ikke trenger lån og stipend, gratis lærebøker og som ikke vil at elevene skal kjempe for sine interesser. De legger en tåkedott over dette mange ganger, men i NGS letter tåka, og den elevfiendtlige politikken trer fram, og det er vår oppgave å få dette fram. Vi kan ikke godta at lån og stipend skal gå tilbake, regelverk skal bli innført, nynorsken skal ut av skolen, før Unge Høyre blir fjerna fra NGS-ledelsen.

Si fra til RG!

Røde Garde ønsker mer stoff om det som skjer. Det er nødvendig om bladet skal bli et godt redskap å bruke i klassekampen.

Derfor ber vi om at dere sender inn om det som skjer eller skal skje der dere er. Send med bilder hvis det er mulig, da blir reportasjene mer levende.

Stoff til neste Røde Garde må være oss i hende seinest fredag 5. november. Små-rapporter om siste nytt kan ringes inn til og med onsdag 10. november.

Skriv i god tid, da er det sikrere på å komme med!

(02) 35 32 62!

Rettingar

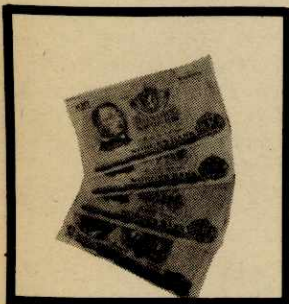
Diverre har det sneke seg inn to feil i siste nr. av Røde Garde. På side 2 i artikkelen Internasjonal leir står det at kameratar frå PCd'I(m-l) i Italia deltok på leiren. Dette er navnet på det kommunistiske partiet i Italia. Det var ungdomsforbundet, ikkje partiet som var representert på den internasjonale leiren. Det skulle altså stått UGCd'I(m-l).

I bilaget om Mao Tsetung er ein av bilettekstane feil. Det står i biletteksten at Mao tek mot Kieu Samphan som regjeringsleiar i det frie Kampuchea. Det er ikkje Kieu Samphan, men Sihanouk som Mao helsar på på dette biletet.

STATSBUDSJETTET

Innfrir ingen krav!

Lån og stipend

KRAV:

Full stipendfinansiering!
Borteboerstipend må opp i 7.900 kroner!
Mangedobling av grunnstipendet!
Behovsprøva stipend til å leve av!

STATSBUDSJETTET:

3.400 i borteboerstipend
1.000 i grunnstipend, ikke grunnstipend for elever under 20 år!
Foreldra må tilsammen tjene under 37.000 i året for at barn skal få 200 kroner i måneden i behovsprøva stipend!

Nynorske lærebøker

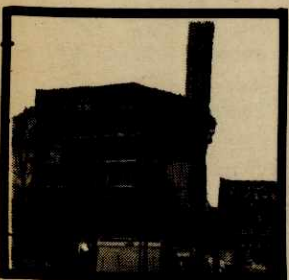
KRAV:

Minst 20 millioner til nynorske lærebøker i år!
Minst 80 millioner i løpet av 3 år!

STATSBUDSJETTET

Ca. 2,5 mill. til nynorske lærebøker i år!
Umulig å uttale seg om behovet framover før «fagtilhøva er meir klårlagde».

Hybelbygg

KRAV:

Hybelbehovet må dekkes!
Myndighetene skal være økonomisk ansvarlig for finansiering av boliger!

STATSBUDSJETTET

25% mindre til hybelbygg neste år!
Færre hybler skal bygges!
Staten skyter bare til 50% av byggekostnadene!

BORTEBOERSTIPENDET

Kravet til borteboerstipend er regna ut ved å ta den forbrukerundersøkelsen som staten sjøl har utarbeida, og bruke den definisjonen som staten har satt på borteboerstipendet, nemlig at det skal dekke merutgiftene ved å bo utafor hjemmet.

NYNORSKE LÆREBØKER

Elevene har i mange år krevd at lærebøker skal komme til samme tid og til samme pris på begge målføre. Dette har stortinget også vedtatt, men gjør ingenting for å sette det ut i livet.

SAMISKE LÆREBØKER

Posten «tilskott til tiltak for å fremme undervisning for samiske elevar» øker fra 475.000 til 488.000, samtidig som posten nå også skal dekke møtegodtgjørelse for de 7 rådsmedlemmene i samisk utdanningsråd. Dette betyr at økinga på 13.000 ikke dekker mer enn 1/4 av prisstigninga, altså tilbakegang. I tillegg skal posten dekke møtegodtgjørelse, altså ytterligere tilbakegang.!

FREMMEARBEIDERE

Fremmedarbeidere eller barn av fremmedarbeidere får ikke lån eller stipend før de har bodd her i landet i minst 4 år, og tar sikte på å bosette seg her for livet. Fremmedarbeidere som har jobba i Norge i 2 år sammenhengende kan også få lån og stipend.

Kravet må være: Fremmedarbeidere skal ha like rettigheter med norske arbeidere!

Aksjoner for krava!

Det forslaget til statsbudsjett som regjeringa har lagt fram, innfrir ingen av de krava som elever og studenter har stilt. Statsbudsjettet er elevenes «lønnsoppgjør», det er statsbudsjettet som avgjør den økonomiske situasjonen for elever og studenter.

AKSJONSUKE
8.—13. NOVEMBER

Både YLI og NGS har vedtatt aksjonsuke mot statsbudsjettet i

november. Men den reaksjonære ledelsen i NGS har gått mot å oppfordre gymnasiastene til streik mot statens økonomiske skambud. Flertallet i NGS-ledelsen (Unge Høyre) stemte ned et forslag om å oppfordre elevene til streik for kravet om skikkelige lån og stipendvilkår!

PROGRESSIVE I SPISEN FOR KAMP MOT STATSBUDSJETTET!

Vi ser av det staten tilbyr i lån og stipend, hybelhus og nynorske lære-

bøker at elevene får mindre og mindre! Det er grov sabotasje av elevenes interesser når NGS-ledelsen vedtar å gå mot harde aksjoner som streiker mot dette råtne budsjettet. Elevene må avise dette og reise kamp mot statens skambud.

Gå i spissen for streiker på skolene mot dette elevfiendtlige statsbudsjettet!

Elevrådsformannen på Sogn Yrkesskole: Javisst trenger vi YLI

Knut Ivar Skeid er nyvalgt elevrådsformann på Sogn Yrkesskole, som er landets største yrkesskole. Knut Ivar er lærling og YLI-aktivist, og han forteller til RØDE GARDE at han ser det som en viktig oppgave å jobbe for at skolen blir medlem av YLI.

— Økonomiske problemer er i dag den absolutt største grunnen til at så mange yrkesskoleelever må slutte på skolen. Her på Sogn har allerede flere måttet slutte år. Derfor er det viktig at vi krever å få lån og stipend utbetalt når skolen begynner, og ikke ved juletider slik det er nå.

YLI prioriterer nettopp kampen for økonomiske krav, og dette viser at YLI er en organisasjon som kjemper for våre interesser. I denne organisasjonen må vi bli med, sier Knut Ivar.

På kokk- og servitør-linja her på skolen, må elevene stille med 1.400 kr. til bøker og annet utstyr, når skolen begynner. Problemet med å få pengene, er opp til den enkelte å løse. For mange blir det å ta seg jobb ved siden av skolen, for de færreste av oss har en far med feit lommebok som vi kan leve på til lån og stipend blir utbetalt.

Når YLI stiller krav om lån og stipend når skolen begynner om høsten, så er ikke det bare rettfærdige krav, men et krav som er tvingende nød-

vendig å få gjennomført. Vi kan ikke lenger finne oss i at mange av oss må slutte skolen fordi penga kommer for seint.

Hva slags lokale krav mener du som elevrådsformann at det er viktig å jobbe med?

— Det er jo flere ting, men jeg kan nevne noen av dem nå. Skolen er blitt lovet et nytt velferdsbygg. Det skulle ha stått ferdig for ti år siden. Idag har vi f.eks. en kantine, der det bare er plass til 100 elever. Med et elevtall på 1.700, kan dere jo forestille dere hvordan køen i spise-pausene blir, sjøl om ikke alle spiser samtidig. Vi har egentlig en halvtimes spisepause, men en stor del av denne tida går til å stå i kø. Spesielt ille er det for folk som går i arbeidstøy. De må skifte før de kan stille seg i kø. Slik blir pausen fort redusert til halvparten. Vi må kreve en effektiv spisepause på en halvtime.

En annen ting er at skolen ligger like ved en meget trafikkert vei hvor bilene kjører i 70 km. Her har

allerede vært dødsulykker. Vi må stille krav om gangbru over veien!

— Så er det en sak som gjelder oss lærlinger. Mange av oss må på jobb når skolen har fri. Disse fridagene er jo nettopp nødvendige av pedagogiske og helsemessige årsaker. Og disse behovene stiller seg ikke annerledes for lærlinger enn for de andre

for å gå «forhandlingsveien», men det de egentlig ønsker er at yrkesskoleelevene skal nedlegge kampen.

De prøver å splitte oss ved å si at YLI tar opp ting som ikke angår yrkesskoleelevene. Men jeg mener det er helt riktig at YLI f.eks. sier at de er mot nynazistene. Det gjør også fagforeningene.

Og det skulle bare mangle

I dag må elevene på kokk- og servitør-linja betale 1.400 kr. for bøker og utstyr. Mange må slutte skolen fordi de ikke kan betale dette. Vi må bli med i YLI og kjempe for våre økonomiske krav, sier Knut Ivar Skeid, nyvalgt elevrådsformann på Sogn Yrkesskole.

elevene. Videre er det mange av klassene her som må stemple. Hvis vi da skulle få fri en time, må vi få kvittering fra læreren som viser at vi ikke skulker. Egentlig skulle vi til og med gått på jobben når vi får fritimer!

Du har sagt at du er for YLI. Men har du noe kjennskap til den nye organisasjonen som er danna?

Jeg kan ikke si så mye om den, for som de fleste andre yrkesskoleelever har jeg ikke sett noe til den. Det jeg veit, er at de bruker det meste av tida si til å hetse mot YLI. Når de er sterke nok, vil de gå inn i YLI, og kaste alle dem som er for at yrkesskoleelevene skal kjempe for kravene sine. De sier at de er

om ikke YLI støtta husleiestreiken på hybelhuset i Oslo. Husleia er så høy at vi ikke har råd til å bo der. Hvis YLI ikke hadde støtta streiken hadde det ikke vært en organisasjon for å ivareta yrkesskoleelevenes interesser.

Hvordan ser du på mulighetene til at skolen kan bli medlem av YLI?

Jeg tror mulighetene er store. Men dette er en viktig avgjørelse, som må diskuteres grundig i alle klasser først. Sjøl mener jeg det er avgjørende for oss å ha en organisasjon i ryggen, når vi nå skal reise kampen mot lån/stipendordninga og andre angrep på oss yrkesskoleelever fra statens side.

Røde Garde avslører splittelsesorganisasjonen på yrkesskolene

Ikke kapasitet til program!

Ein del reaksjonære folk godt bakka opp av Unge Høgre og AUF har gått saman om å opprette ein organisasjon som skal vere motvekt til YLI. Nå er ikkje denne mot-organisasjonen det mest konkrete i verda. Bortsett frå ein del oppblåste intervju i borgarpressa, har ikkje me klart å få fatt i noko materiale dei har gitt ut. Og slett ikkje noko program der dei seier kva dei vil. Det er kort og greit svært vanskelig å finne nokre spor etter denne organisasjonen «som skal ha så stor oppslutning».

Men så dukka det opp eit namn. Jan Erik Oppegård, elevrådsformann ved Bærum Videregående skole. Han skal og vere valgt til formann i Arbeidsutvalget, Sør-Norge på landsmøtet til denne nye «organisasjonen».

— Der, tenkte me, der er det då ein me kan få nokre konkrete opplysningar frå.

Me ringte til han.

Om han hadde noko å gjere med denne «organisasjonen»? Nå, ja, jo, han hadde

då det.

— Kva heiter så denne «organisasjonen», ville me vite.

Han i andre enden vart visst ein smule perpleks.

Heiter?? Nei, hm. Det var det då. Yrkesskoleelevenes...? Nei, kva var det nå då?

Han prøver seg fram.

Yrkesskoleelevenes... Samskipnad??

Nei, han er ikkje heilt sikker, kan ikkje hugse det!

Nei, nei. Men kva program

har de då, spurte me.

Det måtte han då vite.

Program?? Det hadde dei ikkje ennå. Dei holdt på å bygge opp organisasjonen, så dei hadde ikkje hatt kapasitet til å lage program. Men gjeld det hadde dei, kunne han fortelle.

Mykje gjeld og, etter det me forsto. Han lika visst betre å snakke om gjelda enn program. Det første hadde dei tydeleg nok hatt kapasitet til!

Men målsetting då? Det måtte dei då ha?

Ja, dei var mot YLI, så langt var klart.

Me syntes det var svært lite konkret, det måtte vel vere noko meir? Ja, så var det noko ideelt om ideelle tilhøve på yrkesskolen og i sam-

funnet. Kva som skulle vere og ikkje var ideelt veit me ikkje ennå.

Men ein ting visste han. Organisasjonen skulle vere ein grunnplansorganisasjon, tydelegvis skulle det vere i motsetning til YLI.

Me ville då vite om ikkje dette grunnplanet då skulle ha noko å vere organisert kring, noko å vere grunnplan for og som kunne binde dei saman.

Der dukka dette programmet opp igjen! Det var visst svært så vanskeleg. Nei, han hadde ikkje noko konkret.

Men til slutt fortalte han oss at han eigentlig ikkje var så mykje med i «organisasjonen», han var i gong med å trekke seg tilbake. Han hadde så mykje anna å gjere...

Yngve Nilsen på Høyres kontor!

RG fant etterhvert ut at den eneste muligheten å få fatt på hva den nye «organisasjonen» står for, var å ringe formannen personlig. Så vi hengte oss på røret til Tromsø og spurte etter Yngve Nilsen.

— Nei, du. Han Yngve er på Høyres kontor nu!

Aj, aj, tenkte vi — her ligger altså objektiviteten til den nye «organisasjonen» som går amok over YLIs «partipolitikk»!

På Høyres partikontor i Tromsø fant vi riktignok Yngve Nilsen.

— Om han var formann? Jo, det var vel forsåvidt riktig nok det, selv om han vanligvis ble kalt «daglig leder» av «Yrkesskolenes Elevsammenslutning».

Formannen kaller det elevsammenslutning, mens lederen i Sør-Norge mener det heter elevsamskipnad. Inn-

trykket av en «fasttørra og enhetlig organisasjon» blei ikke akkurat styrka, men vi sto på likevel.

— Oppegård, lederen for arbeidsutvalget i Sør-Norge, sier til RG at han er i ferd med å trekke seg ut av organisasjonen — stemmer det?

— Vel — du har vel misforstått litt. Det riktige er vel at han har fått andre gjøremål og er i ferd med å trappe ned litt.

Vi noterer med stadig stigende tillit til «organisasjonen» at daglig leder av avdeling Sør trapper ned, men at han fortsatt innehar vervet.

— Kan du si litt om hovedpunktene i programmet til «YES»?

Det står i våre retningslinjer at vi skal «arbeide med de sakene som direkte angår elevene».

Yngve Nilsen: «Vi har ikke tatt standpunkt»

— Det var lite konkret, Nilsen? — Dere har vel planer om aksjoner for å rette opp yrkesskoleelevenes økonomiske situasjon, da?

Eh, — Nei.

— Hva arbeider dere med for tida?

Vi er i gang med arbeid angående Sønbergkomiteen.

— Og hva mener så «YES» om denne komiteinnstillinga?

Vi har ikke tatt stilling. Vi vil behandle saken på et «landsarbeidsutvalgsmøte» om ca. 3 uker.

— Hva mener dere om YLIs aksjonsopplegg for hurtigere utbetaling av lån og stipend?

«YES» har ikke behandlet dette!

— Men du personlig, da?

Jeg kan jo ikke svare, da jeg ikke kjenner disse planene fra YLI, men det er vel ikke så dumt å få utbetalt lån og stipend litt tidligere.

— Hvilke planer har dere i forbindelse med Statsbudsjettet?

Vi vil tilrettelegge et opplysningsopplegg for elevene. Men vi vil ikke ta noe initiativ før vi har fått klare signaler fra grunnplanet!

Vi er sikrere enn noen gang før — Dette er virkelig folk som kan «lede» yrkesskoleelevenes kamp!

Styrk kampen for nynorske lærebøker

I haust har 3.000 elevar boikotta bokmålsbøker sidan skulen tok til. I protest mot mangelen på nynorske bøker har dei gått utan bøker i fleire fag i to månader. **Minstekravet** for i haust var 20 mill. og full jamstilling på 3 år, dvs. før 1980.

Statsbudsjettet for 1977 set av i alt ca. 2,5 mill! Irekna prisstigning i forlagsbransjen vert dette ein auke på 50–100.000 frå i fjor. Tempoplanen er ikkje laga, og dette nyttar departementet som grunn for å ikkje auka løyvinga! Det er argument som bit seg sjølv i halen og hånar dei rettmessige krava til nynorskelevane.

Målreisinga — striden for at folk skal gå over frå bokmål til nynorsk — er ein strid for å føra den nasjonale frigjeringa til endes i Noreg. Dei breie lag av folket snakkar norske dialektar, men bokmålet som meir enn 80% skriv er oppnorska dansk.

Borgarskapet sin politikk har støtt vore å gje formell rett til å bruka nynorsk, men undergrava retten ved å gjera det uråd å bruka han. Læremiddelsaka er eit godt døme. Formelt kan alle velja hovudmål frå åttande klasse, same kvar dei bur i landet. All ungdom som er opplært i bokmål, men som burde skriva nynorsk ut frå dialekten sin, har rett å gå over til nynorsk. Men utan lærebøker vert det uråd.

Mangelen på lærebøker tvingar i staden nynorskelevar til å gå over til bokmål — i masseomfang.

Staten ved Stortinget gjev og tek att gjennom lover og løyvingar. Gjennom kontroll over forlagsverksemd, presse og over arbeidsplassane ikkje minst, held borgarskapet nynorsk skriftmål unna spaltane og krev at folk ver så god får bruka konservativt bokmål på jobben. LO står på same politikken.

Målreisinga slår mot imperialismen av di ho krev full rett i alle samanhengar for norsk mål, og slår fast at dialektane og nynorsken er mykje meir verd enn det stivna bokmålet. Noregs Mållag krev og full språkfridom for nasjonale minoritetar i Noreg. På motsett hald skryt

Riksmålsforbundet av at SAS går inn for riksmål av di det er så «inter-skandinavisk»!

Unge Høyre — taktisk spel med rettferdskrav

Høgrefolk hatar nynorsken som pesten. Likevel har eit UH-kontrollert NGS gått inn for bokboikott, og dei har vedteke streikar og demonstrasjonar 26. oktober. Kvifor?

På landsmøtet i NGS i år, der UH hadde reint fleirtal, vart dei tvinga til å ta inn støtte til læremiddelsaka i arbeidsprogrammet, mellom anna av di svært mange utsendingar møtte med bunde mandat.

Landskonferansen i Unge Høyre i haust fekk klår beskjed frå representantane frå vestlandet: Eit nei til nynorske læremiddel og skriftleg sidemålsopplæring var å gje frå seg all kontroll og innverknad i nynorsk-områda. Landskonferansen gav etter — men dette var ein reint taktisk retrett. Til dømes så nektar det UH-styrte gymnasutvalet i Oslo å gjere noko med læremiddelboikotten, og dei har teke inn strid mot skriftleg sidemål i programmet!

Mot målsaka kjem Unge Høyre støtt til å vera ulv, sjølv om dei kler seg i lammeskinn. Unge Høyrefolk over heile landet har gått i brodden for underskriftskampanjar mot nynorsk sidemålsopplæring heile det siste året. I NGS har UH-styret reinska propagandaen for lære-

middelaksjonane for krav som syner den målfiendtlige haldninga til Stortinget, og til og med gått mot parolen «Kamp mot lovbrota staten og forlaga driv»! Forleggerforeininga har nemleg sagt frå at dei kjenner seg «injurerte» av den parolen!

Aksjonsnemnda for språkleg rettferd i skulen har vedteke å gjera 26. oktober til aksjonsdag for nynorske læremiddel mot skambodet frå staten. Alle skular bør aksjonera den dagen, gjennom streik og demonstrasjonar. Arbeid for aktiv streik, med plakatkukkar, innsamling av underskrifter og demonstrasjon mot måltynninga! Aldri har nynorskelevane aksjonert så hardt som i år — aldri har statsbudsjettet vore så elendig!

Det er dyrt og tungvindt med to opplæringsmål — og borgarstaten er no ute for å tvinga nynorsken ut or skulen. Læremiddelaksjo-

nane er aksjonar for all ungdom sin rett til å ta nynorsk skriftmål i bruk.

Før striden vidare!

Det er viktig at aksjonane for nynorske lærebøker held fram etter den 26. oktober. Fleire må setja i gang boikott av bokmålsbøker og dei som alt gjer det må føra han vidare! Drøft alternativ undervisning dersom det trengs. Lag diskusjonstimar og studiegrupper om målsaka og læremiddelsaka. Hugs at underskriftsaksjonane for krava held fram i heile haust! Ta saka opp og få støttefrasegner og -tiltak frå andre grupper.

Stå på — styrk boikotten av bokmålsbøker!

Frå ein demonstrasjon for krav om rett til nynorske læremiddel.

Yrkeskolelever demonstrerer for tidligere utbetaling av lån og stipend i Oslo i oktober i år.

Kirke og Undervisningsdepartementet den 23. september med romslig svarfrist til 10. oktober. Dgod tid etter denne datoen, hadde departementet ikke gitt lyd fra seg. Denne arrogante holdninga må møtes med harde aksjoner og proteseter.

STREIK 19. OKTOBER

Elvebakken yrkesskole i Oslo og Oslo maritime skole har vist veien. Torsdag 15. oktober var disse skolene i streik og gjennomførte en vellykka demonstrasjon same dag i Oslo for å få innfridd krava. Dette er den eneste veien å gå. Staten er ikke en snill onkel som gir så fort vi ber tynt. Det eneste språket staten forstår er streiker og omfattende aksjoner. YLI har derfor tatt initiativet til en landsomfattende streik- og aksjonsdag på yrkesskolene den 19. oktober

Still krav til staten om klare svar på de rettferdige krava. Intensiver kampen mot hele det elevfiendtlige statsbudsjettet. En enhetlig kamp vil gi seier!

Streiker og aksjoner mot statsbudsjettet

YLI har reist en rettferdig aksjon for å rette opp de skandaløse forholda som eksiterer omkring utbetaling av lån og stipend til yrkeskoleelever. Etter gjeldende regler kan elevene søke om lån i sommerferien direkte til lånekassa. Søknad om stipend derimot kan sendes tidligst ved skolestart og denne søknaden må gå gjennom skolen. Dette fører til at både

lån og stipend blir utbetalt mange måneder etter at skolen er begynt om høsten. I lånekassa har YLI fått opplyst at de fleste i år kan vente lånet utbetalt ved juletid!

Det er klart for alle at dette er helt uholdbare forhold. Hva mener egentlig departementet at folk skal leve på i de månedene fram til jul da de hverken har mottatt lån eller stipend?

RETTFERDIGE KRAV

På bakgrunn av denne situasjonen har YLI reist to rettferdige og klare krav:

- 1) Lån og stipend må i år utbetales seinest 15. oktober.
- 2) For framtida skal elevene ha mottatt lån og stipend seinest 10. september.

Disse krava blei sendt til

Gruppeimport - vår tids slavehandel

Regjeringa har vedteke at innvandringsstoppen skal forlengast på ubestemt tid. Samstundes med dette har det kome visumplikt for pakistanske statsborgarar. Begge desse handlingane er rasistiske tiltak, det siste attpå til ei fornærming av folket i eit land.

Innvandringsstoppen er og har alltid vore ein klasselov. Grunnen til dette er at det er arbeidarklassen som vert ramma, det er arbeidarar som vil få det vanskelegare å kome inn i landet. Lova har nemleg ei rekkje unntaksklausular som sikrar borgarlege eksperter, høgare tenestemenn, intellektuelle og kunstnarar andre og friare rettar.

I tida før innvandringsstoppen var det snakk om individuell innvandring. Det som skjer nå er at regjeringa i samarbeid med LO vil basere seg på gruppeimport

av framandarbeidarar.

I ei stortingsmelding kjem det fram at LO vil gå inn for at *all* innvandring skal skje i form av gruppeimport. Dette skal skje ved at Noreg i samarbeid med «næringslivets behov» skal «tinge» så og så mange arbeidarar frå det eller hin landet for eit bestemt tidsrom. Desse arbeidarane skal kome til Noreg, innkvarterast i brakkebyar, utføre jobben dei er «tinga» til, og så skal dei sendast tilbake der dei kom frå.

Det finns i dag nokre døme på korleis dette systemet fungerer. Me kan sjå det på stader som Statfjordfeltet, Mongstad, Rafnes og liknande arbeidsplassar. Der finns det ei knallhard utbytting. Framandarbeidarane er stuv inn i brakkebyar eller bustadskip der det er minimalt med plass for kvar einskild arbeidar. Dei sosiale tiltaka er

elendige og lønstilhøva vert ofte forsøkt skjult. Samstundes heng trugsmålet om oppseiing og utvisning or landet over arbeidarane.

Nokre arbeidarar frå Pakistan som Røde Garde snakka med, karakteriserte lova om innvandringsstopp som ei rasistlov. Ho rammer først og framst folk frå den tredje verda, folk som har ein annan hudfarge enn kvit. Gruppeimport av framandarbeidarar kalla dei å innføre slaveriet på nytt. Det heiter så flott at innvandringsstoppen er komen for å forbetre kåra til framandarbeidarar, men praksis er det stikk motsatte seier dei, og held fram at slik regjeringa vil ha det med gruppeimport, så vil arbeidarane berre verte ei vare som det eine landet tingar frå det andre. Dei framheva at arbeidarar som vert «tinga» på det viset ikkje vil ha nokre

rettar. Dei har berre med å gjere det dei er sett til og så kome seg ut av landet igjen. Dei har ikkje høve til å kjempe for betre levevilkår. Om dei skulle gjere det så er det berre for arbeidskjøperane å sparke dei og sende dei ut or landet. Innvandringsstoppen er rasistisk. Han er i framste rekkje mot arbeidarar frå den 3. verda. Dette vil føre til nasjonal-sjåvinisme, arbeidarar frå eit land vil verte sette opp mot arbeidarar frå andre land. Gruppeimport er ei grotesk utbytting og forslaving av utanlandske arbeidarar. Opp mot dette må den proletariske internasjonalsmen setjast. Arbeidarar må stå saman og kjempe for å forbetre sine levevilkår uansett kva hudfarge dei har og uansett kva land dei kjem frå!

Intervju med to representanter for PAC

De to representantene fra PAC, kamerat Mngaza og kamerat Gqobose: «Hold fana til den proletariske internasjonalismen høyt!»

Pan Africanist Congress blei oppretta i 1959. PAC er i dag den ledende krafta i kampen mot Vorsters terrorregime i Azania (Sør-Afrika). Fra 1960 til 1968 blei 200 PAC-medlemmer drept og over 10.000 medlemmer og sympatisører blei fengsla. Siden 1960 har organisasjonen vært illegal. I tida 2.—12. oktober hadde Norge besøk av to fram-tredende medlemmer av PAC; kamerat Mngaza, som er fast PAC-utsending i London, og kamerat Gqobose som er medlem av sentralkomiteen. Ved siden av å besøke Mo i Rana, Tromsø, Bodø, Bergen, Odda og Oslo, gjesta delegasjonen flere be-drifter i Oslo. Tilsammen blei det samla inn ca. 45.000 kr. på disse stedene. Røde Garde fikk en lengre samtale med kameratene.

VÆPNA KAMP FRIGJØRE

— Folket i Azania har tatt opp den væpna kampen mot fascismen. Den kampen som starta som et studentopprør mot bruken av undertrykkernes språk, Afrikaans, i skolen, har nå utvikla seg til en altomfattende nasjoanle reisning. All kamp er nå blitt politisk kamp med det målet å styrte fascistregjeringa.

— Vi veit kampen er hard, kan dere si litt om Vorsters svar på opprøret?

— Vorsters svar er økt vold og terror. Fra opprøret starta 1. juni i år til midten av september går de offisielle tall ut på at politiet har drept 300 og såra 3000. De virkelige tall ligger langt høyere, sannsynligvis er rundt 1000 drept og 5000 såra. I tillegg kommer de 10.000 som er fengsla og torturert.

— Hvordan er situasjonen i kampen nå?

— Opprøret er blitt til en revolusjonær situasjon. Fra Johannesburg i Nord til Cape Town i sør er det i gang en revolusjonær massebevegelse som Vorster ikke klarer å kontrollere. Dette skjønner rasistvennene hans i vest og de er derfor i full gang med å dra tilbake investeringer fra Azania. Opprøret ved siden av sterk inflasjon og massearbeidsløshet har gjort

regimet panisk.

Politiet klager over for få folk og for mange oppgaver og klarer ikke å hindre organiseringa av massekampen. Dette har resultert i at rasistene har organisert private «borgervern» som er tungt bevæpna. Borgervernet opptrer desperat og i skjerpa situasjoner skyter de på alt de ser av afrikanere. Dette har fått folk til å innse at det ikke finnes noe alternativ til den væpna kampen. Folk stjeler de våpna de kan få fatt i og i Johannesburg er det åpen geriljakrig i gatene.

— Er det bare afrikanere som deltar i kampene?

— En ny og viktig begivenhet er at mulattene har tatt opp kampen sammen med oss. De har aldri før tatt aktivt del i kampen, men står i dag skulder ved skulder med afrikanerne. Dette har styrka kampen voldsomt.

MASSEORGANISASJONER

Den breie opptappinga av kampen på alle områder har nær sammenheng med at store masseorganisasjoner deltar aktivt i væpna kamp. Dette gjelder bl.a. student-

organisasjonen, SASO, «Black consciousness»-bevegelsen, «Black workers organisation» og «Black people convention». Gjennom grunndige politiske studier blant massene har PAC vært istand til å legge grunnen for framvoksten av disse organisasjonene og gir dem i dag varm støtte.

Vorsters «kampfelle» i Zimbabwe, rasisten og fascisten Ian Smith. I begynnelsen av 70-åra ga brunspraglete Unge Høyre-folk i «Frihetsalliansen» ut ei avis de kalte ABC-avisa. Her ble Smith benevnt som «-70-årenes største demokrat».

TO LINJER I KAMPEN

— Hvordan er forholdet deres til den andre frigjøringsbevegelsen i Azania, ANC?

— ANC har blitt pressa av folkemassene og PAC til å si at de er for væpna kamp. ANC har imidlertid ei historie solid forankra i den reformistiske linja for kampen. I Azania som ellers i verden går det et skrapt skille mellom den korrekte revolusjonære linja, og den reformistiske linja som vil bringe nederlag. Det som er spesielt for Azania er at kampen har blitt så skjerpa at det er umulig for en frigjøringsbevegelse å gå imot den væpna kampen. Det ville være det samme som å frasi seg all støtte fra massene.

PROGRAMMET TIL PAC

— Fortell litt om programmet til PAC.

— Programmet består av tre korte og klare punkter:

- 1) Folket må rive den politiske makta ut av henda på rasistene.
- 2) Vi må gjennomføre en

BILDET: Svarte studenter satser sine liv i kampen mot rasismen.

SKAL AZANIA

total revolusjon på landsbygda. Den hvite befolkninga som i dag utgjør 13% av innbyggerne i Azania er herre over 87% av jorda! Som dere skjønner er dette en meget viktig del av kampen som massene griper umiddelbart.

3) Azania skal omformes til en sosialistisk stat under proletariatets diktatur.

MOT SUPERMAKTENE

— Ønsker dere samarbeid med andre organisasjoner og

grupper?

— PAC ønsker å forene alle krefter som kan forenes i den aktive kampen mot rasistene. Når det gjelder organisasjoner har vi akkurat i disse dager diskusjoner med en del av ANC om et mer fast kampefellesskap. Vi vokter oss imidlertid vel for å inngå nære allianser med organisasjoner som støtter seg på den sovjetiske sosialimperialismen i kampen mot rasismen og USA-imperialismen. PAC har et klart og entydig program retta mot begge de

to imperialistiske supermaktenene. Denne korrekte anti-imperialistiske linja har bare vært mulig å komme fram til gjennom langvarige studier av marxismen-leninismen Mao Tsetungs-tenkning.

UNGDOMMEN GÅR I SPISSEN

— Vi har lest mye i norske aviser om at ungdommen har spilt en viktig rolle i opprøret. Hva har dere å si til det?

— Vi er blitt mektig overraska og imponert over hvor militant og kampvillig ungdommen har vært. Det er ungdommen som mange steder har gått helt i spissen og vært de første til å demonstrere åpenlyst på gata mot fascismen. Det som har kjennetegna ungdommen i hele opprøret har vært et fantastisk pågangsmot — for dem er det aldri snakk om å gi opp på halvveien selv om politiet åpner ild mot en demonstrasjon. Ungdommen er de første til å ta opp såra kamerater og fortsette marsjen mot bødlen!

Foreldra til den kjempende ungdommen er ofte nervøse og redde for unga sine. Når slike motsigelser oppstår er det vanlig at ungdommen

sier: «Mor og far, vær ikke redde for meg. Ta heller del i den aktive kampen sjøl også. Det er ikke deres oppgave å være bekymra for meg. Det eneste dere må sørge for er å få meg til sjukehusbehandling hvis jeg blir såra og gi meg en hederlig begravelse hvis fascistene får has på meg.» Denne ungdommen har vi god grunn til å være stolte av!

KISSINGER — IMPERIALISTENES TALSMANN

— Kissinger har kommet med «fredsløsning» i Zimbabwe» (Rhodesia). Kommentar?

— Vi fordømmer denne frekke innblandinga. Frigjøringa av folkene i Namibia, Zimbabwe og Azania må være disse folkenes eget verk. Kissinger representerer imperialismen og hans oppgave er å etablere et nykolonialistisk styre under USA-imperialismen i det sørlige Afrika. Nei, Kissinger kan aldri bringe fred og frigjøring til oss. Han representerer krefter som alltid har vært og alltid vil være svorne fiender av det afrikanske folket!

Rasismen gjennomsyrrer dagliglivet

Innvilga under tvil

Til Røde Garde.

Jeg vil bare skrive til dere, og gjennom dere få takke alle som kjemper for sjølbestemt abort. Jeg fikk innvilget abort *under tvil* i vår, og når jeg tenker på alt det grusomme jeg fikk slengt i trynet i den tida er det så godt å tenke på at her er tross alt mange som kjemper for at det ikke skal være sånn. Når en ser at andre kjemper for akkurat det en selv er oppe i og synes er vondt, er det akkurat som en forstår hvor viktig det er med solidaritet.

Jeg er 19 år og skole-elev og hadde ikke noen mulighet til å ta meg av et evt. barn. Dessuten har jeg veldig dårlig økonomi. Allikevel kom det så mange innvendinger om hvorfor jeg ikke skulle være i stand til å ta imot et barn (jeg kunne også adoptere det vekk) at jeg holdt på å knekke fullstendig sammen. Argumenter som at jeg kunne bli steril, at jeg sikkert ville bli glad i barnet da det ble født (er du ikke glad i barn?) og hvor fælt det var at jeg virkelig ville drepe dette nye livet som var begynt osv. osv. Alt dette sa altså bl.a. leger og familierådgivere. Men jeg fikk altså innvilga abort etter to måneders ventetid (legene i abortnemda var på vinterferie og påskeferie). Og jeg vet at hvis jeg var helt alene hadde jeg ikke greidd det. Jeg var heldig for jeg hadde foreldre og «barnefaren» og i

tillegg altså støtte fra alle dere som kjemper for selvbestemt abort til å hjelpe meg.

Det er ihvertfall *en* ting som er helt klart, og det er at den nye abortloven ikke har hjulpet det aller minste. Den er som før — en grei måte for mennesker som liker å heve seg over svakere stilte på. I det hele tatt en ydmykende prosess som gjerne blir blandet med en masse moralsk prat. I tillegg så rammer den bare kvinner som ikke har noen mulighet til å f.eks. kunne betale en tur til et engelske sykehus.

Til alle dere som skal eller kommer til å søke abort må jeg bare si at dere må prøve å ikke la det som alle moralister og andre som ikke har noe greie på det de snakker om, gå inn på dere. De gjør det ikke for å hjelpe, bare for å få sitt syn fram, og det er vi nødt til å heve oss over.

Det eneste som hjelper ordentlig, er skikkelig organisert kamp, ittno kjæm tå sæ sjøl! Men ikke bare jenter, dere gutter er med på det dere også!

Hilsen fra ei jente på Sørlandet.

PS: size my jeans is 31.

Her eine dagen kom det ein kamerat opp på kontoret til Røde Garde. Han hadde vært i Sovjet i sommer og fortalte ei historie som vi synes var verd å sette på trykk:

— Det stemmer, han følger etter oss.

Han hang på hjørne utenfor turistbutikken og begynte uskyldig å følge etter oss.

— Han kommer nærmere.

Like etter kjenner vi klapet på skuldra.

— «Ti pradavajásj jeans?» (Selger du bukse di?)

Vi visste hva som ble neste

spørsmål. Veksle penger, kjøpe solbriller, vestlige sigaretter og kanskje tygegummi.

Vi møtte haugevis med slike jeanskjøpere i Sovjet. Vi er overbevist om at det finns et nett av svartebørshaier i alle de viktige turistbyene.

Vi spurte guiden hva hun mente om disse «handelsmennene»: «En del av vår ungdom er ikke bra ungdom» var svaret. Nei, ungdommen i Sovjet har ikke entusiasme for Bresnev's parole: «Bygg sosialismen med meg.»

Noen kjente ord tok til å svirre i hodet, noe om at den som har ungdommen med seg har framtida for seg. Det lover ikke godt for herskerklassen i Sovjet.

Historia slutter ikke her. For noen dager siden fikk jeg et brev fra en av disse jeanskjøperne. I bytte mot jeans og solbriller skulle jeg få hva som helst. Slutten av brevet lød slik: «Jeg venter på svaret ditt med lengsel. Jeg omfavnet deg og kysser deg kjærlig.

PS: size my jeans is 31.»

Et utstillingsvindu i Moskva. Det nye borgerskapet i Sovjet setter opp reaksjonære idealer for ungdommen.

Aksjon mot reaksjonært kvinnesyn

Ei av guteklassane på Yrkesskolen i Ålesund hadde dekorert klasserommet sitt med bilder av nakne jenter. Jentene i ei saumklasse gikk til aksjon mot dette reaksjonære kvinnesynet. Dei gikk inn i klasserommet og reiv ned alle bilda.

Dagen etter kom det nye bilder av den same typen. Då gikk jentene tilbake og hengte opp ei veggavis og diskuterte med gutane. Jentene kritiserte gutane fordi dei hengte opp pornobilder og sa si mening, at pornografi er eit utslag av den grovaste

kvinneforakt.

Det nyttar å ta kampen opp mot reaksjonært kvinnesyn hjå gitar, det viste iallfall aksjonen på Ålesund Yrkesskule. Ikkje eit einaste pornobilde har vore hengt opp att i denne klassen. Eit eksempel å følge!

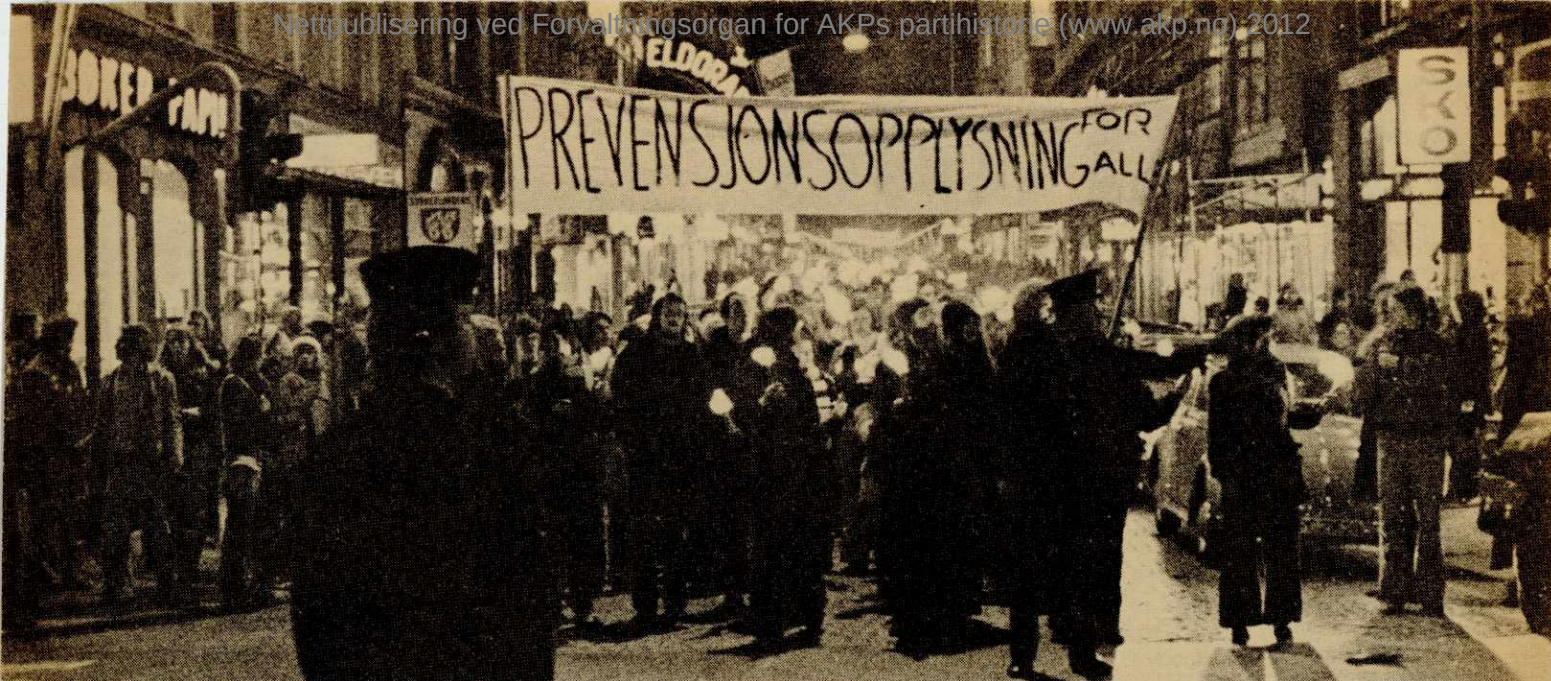

Foto: KLASSEKAMPEN

Ungdom må gå i spissen for skikkelig prevensjonsundervisning i skulen. Jenter skal ikkje tvingast til å måtte bruke abort som prevensjon.

Krev skikkelig prevensjonsundervisning i skulen!

Mange unge jenter må i dag søke om å få innvilga abort. Dette skjer ikkje fordi jentene er uansvarlege og umoralske. Grunnen til dette er å finne i samfunnet vårt. Det er staten og myndighetene som er uansvarleg og umoralsk og det er staten og myndighetene som står til ansvar for at så mange jenter vert tvinga til å ta abort.

Ungdommen i dag er utsett for eit voldsomt sexpress. Gjennom vekeblad, motar og reklame, får ungdommen vite korleis dei skal vere. Vindauga i ei av dei kjente ungdomsforretningane i Oslo er dekorert med nakne jenter. På spørsmål om kvifor slik dekorasjon, var svaret: «Det er reklame for bukser!» Er det ungdommen som er umoralsk fordi dei let seg påverke av dette presset? Nei, nei, nei! Staten og myndighetene har det heile og fulle ansvar, dei gjer ingen ting for å hindre at ungdommen skal utsetjast for slike rotne åtak.

Dei «ansvarlege» myndighetene har nettopp vedteke ei ny abortlov. Den skal skræme jenter frå å kome i ein slik situasjon at dei vil ta abort. For det første: Ingen kan vere sikre på å få innvilga abort. For det andre: Alle må gå gjennom den torturen som handsaminga i ei abortnemnd er. Slik skal moralen betrast!

KREV PREVENSJONSRETTELING

Ingen ønsker å bruke abort som prevensjon. I dag vert mange tvinga til det. Dette veit dei «ansvarlege» myndigheter. Men kva gjer dei for å hindre dette? Jau, dei *snakkar* om forplantningslære i skulen. Faktum er at i mønsterplanen for grunnskulen står det *ei* setning om prevensjon. Med ei setning vert det sagt kva prevensjonsundervisning elevane skal få. Det lærarane skal ta opp er: «Hindring av befruktning ved sterilisasjon og prevensjon (prinsippene, ikke veiledning)»

SKULEN GJEV IKKJE PREVENSJONSVEILEDNING

Ein ungdomsskulelærer Røde Garde har vore i kontakt med seier dette om prevensjonsundervisninga i skulen:

«Det mønsterplanen skisserer opp om prevensjonsundervisninga betyr at i praksis vert det opp til den einskilde lærar kva elevane skal lære om prevensjon. I verste fall betyr det at læraren heilt kuttar ut prevensjonsundervisninga. Det finst ingen kontroll med at slik undervisning vert gitt, det er iallefall mine erfaringar. Dette stoffet er jo ikkje «aktuelt eksamensstoff».

Mønsterplanen gir inga sikring for at elevane får den kunnskap dei bør ha krav på om prevensjon, tvert imot så er den viktigaste funksjonen til retningslinene i mønsterplanen at den set grenser for kva som er tillet å ta opp. T.d. så har eg blitt nekta å vise fram prevensjonsmiddel i

klassen. I tilfelle eg ville gjere det, måtte eg innkalle til foreldremøte på førehand.

Ein lærar som gjerne vil gje ei skikkeleg prevensjonsundervisning har heile tida presset over seg om ikkje å «gå for langt».

VIKTIGE KVINNEKRAV

Skal det bli betring i undervisninga på skulen må elevane sjøl gå i spissen for dette. På ein god del skular er det Kvinnefrontgrupper. Her må kravet om skikkeleg prevensjonsundervisning reisast, og Kvinnefrontgruppene bør gå i spissen for dette kravet.

Og jenter, det er viktig å få innskap med gutane på dette kravet. Ansvaret for prevensjon er det ikkje jentene åleine som har.

Skal det vere mogleg for alle å bruke den kunnskapen som de skal kjempe dykk til, er det nødvendig å stille fleire krav: Gratis prevensjonsmiddel for alle!

Mange lærarar vil og støtte dykk i denne kampen. Stå på!

Politivold

Linjegods

Undersøking syner:

Førsteamanuensis dr. jur. Sverre Tønnesen har gjort ei undersøking om politivold.

Undersøkinga syner:

— I dei siste åra har det vore anmeldt 164 tilfelle av politivold.

— Dei fleste av desse sakene har vorte henlagde med ymse grunnar.

— I 50 saker vart det ikkje

gitt nokon grunn for henlegginga.

— I 14 saker vart det påvist klanderverdige saker frå politiet si side.

— 7 vart frifunne ved dom.

Dette vil seie at politiet heilt konsekvent legg bort saker som gjeld politivold. Slik prøver ein å få det til at politivold — det finns ikkje.

DØME PÅ POLITIVOLD MOT STREIKANDE OG DEMONSTRANTAR DET SISTE ÅRET

LINJEGODS.

Det mest groteske og brutale åtaket frå politiet var under streiken ved Linjegods-terminalen på Alnabru.

To dagar på rag gjekk politiet til åtak på dei streikande og på folk som hadde møtt opp for å støtte dei streikan-

de. «Det gikk pent og pyntelig for seg» sa politiadjutant Per Aavatsmark etter åtaket.

Bileta frå åtaket syner noko heilt anna. Første dagen vart 14 arrestert, andre dagen over 40. Etterpå har folk endåtil vorte anmeldt for vold mot politiet!

Dei spesialtrena politifolka, terrorpolitiet, vart brukt mot Linjegodsarbeidarane.

LÆREGUTTHJEMMET I OSLO.

I juli i år gjekk politiet til åtak for å kaste ut okkupantar frå Læregutthjemmet. Den same som leia åtaket mot Linjegodsarbeidarane, førstebetjent Borger Skjønberg, leia dei omlag 60 politifolka i det brutale åtaket på ungdommane. Det var omlag 30

okkupantar som skulle kastast ut.

Også på Læregutthjemmet fekk terrorpolitiet syne noko av det dei hadde lært.

DEMONSTRASJONEN MOT TAIWAN- OPERAEN I OSLO.

Tirsdag 21. september gjekk omlag 90 politifolk til

Kapitalen styrker v

Politiet ønsker så lite offentlighet som mulig omkring de nye terrorgruppene som organiseres rundt hele landet. Alt prat om at dette «ikke er noen generell styrking av politiet», «vi håper vi aldri vil få bruk for disse troppene» osv., kan ikke skjule følgende fakta:

— Ved Oslo Politikammer har det i over ett år vært organisert ei antiterrorgruppe, eller «beredskapstroppen» som det så fint heter.

— Denne gruppa i Oslo teller 48 mann og er organisert i 4 divisjoner.

— De har lov til å bære kraftigere og mere våpen enn vanlig politi.

— De har masse spesialutstyr for å «kunne ta seg fram i lende» og «forsvare seg mot terrorister».

— I spesialutstyret inngår typiske nærkampvåpen som gjennomsliktig skjold og spesielle lang-

køller.

— Foreløpig har terrorgruppa vært involvert i følgende aksjoner: Grov politivold mot Linjegodsarbeiderne, brutal utkastelse av okkupantene av Læregutthjemmet i Oslo, og «rydding» av storsalen i Chateau Neuf i forbindelse med demonstrasjoner mot Taiwanoperaen.

— For tida øver terrorgruppa seg i kamp mot «terrorister» på T-banen!

— I løpet av kort tid vil det være organisert terrorgrupper i Asker og Bærum, Trondheim, Bergen og Bodø.

Ikke noe tåkeprat fra pamper i politi og departement kan dekke over at dette er en kraftig styrking av statens voldsapparat — et voldsapparat som først og fremst er retta mot arbeiderungdommen og arbeiderklassen.

Terrorpolitiet styrker voldsapparatet!

Læregutthjemmet

åtak på folk som demonstrerte mot at fascistoperaen frå Taiwan skulle få halde framsyninga si.

Godt utstyrt med hestar, ridepiskar, hjelmar og køller forsvarte politiet fascistpropagandaen frå Taiwan.

Ja, terrorpolitiet vart brukt her og.

POLITIET — EIN DEL AV BORGARSKAPET SITT VOLDSAPPARAT.

Me lever i dag i eit borgarleg diktatur. Eit diktatur der det finns nokre demokratiske rettar, men der borgarskapet like dikterer.

For å oppretthalde diktaturet sitt, har borgarskapet eit voldsapparat. Militæret,

Demonstrasjon mot Taiwan-operaen

politiet og fengsla er delar av dette voldsapparatet.

Oppgåvene til voldsapparatet er m.a. å slå ned streikar og demonstrasjonar, og når ein revolusjonær situasjon oppstår: knuse den revolusjonære arbeidarrørsla.

Vi har her drege fram tre dømer frå dette året, då politiet har vore sett inn mot

streikande arbeidarar og demonstrantar. Og, ved alle tre hendingane har spesialtrena politi, terrorpolitiet, vore nytta.

Trass i mange bilete som klart syner politiet si brutale framferd, er det dei streikande og demonstrantane som har vorte anmelde for vold mot politiet!

oldsapparatet sitt

Ingen vil svare skikkelig

— Møllergata 19, værsgod!

— Morn. Dette er fra Røde Garde, avisa til Rød Ungdom. Kunne De fortelle ved hvilke politikamre det nå er oppretta anti-terrorgrupper?

— Nei. Denslags tror jeg ikke det gis opplysninger om.

— Åh? — Hvorfor ikke det?

— Nei, dette er ikke noe som bør komme allmennheten i hende.

— Nei, vel. Kunne De da istedet kanskje fortelle hva som er det offisielle navnet på disse gruppene?

— Det ligger utenfor vårt ansvarsområde.

— Hvis De vet det kan De kanskje fortelle meg det likevel?

— Nei! Det ligger klart utenfor vårt tjenesteområde. Dette er en vanlig ordensavdeling.

Hyggelig mottakelse for RG på Oslo Politikammer, tenkte vi. Vel — vil ikke politiet svare så får vi prøve de politisek myndighetene.

— 11 90 90 — Justisdepartementet.

— Dette er Røde Garde. Kunne De opplyse hvor mange politikamre som har terroristgrupper? Vi har ringt politiet, men de vil ikke svare.

— Ja, men dette er da ingen hemmelighet. Det er bare en såkalt anti-terrorgruppe i Norge, og det er ved Oslo Politikammer. Men sjefinspektør Berger har bedre greie på dette enn meg. Han treffes på telefon 11 88 00.

— Berger, ja.

RG forklarer hva som har skjedd i foregående telefonsamtaler.

— Ja, det stemmer at bare Oslo har terrorgruppe. Det finnes enkelttjenestemenn med tilsvarende utdanning ut-

over i landet, men ingen hele tropper som i Oslo.

— Hva brukes disse tjenestemennene til nå som det ikke er terrorister i Norge?

— Vel — de inngår jo i vanlig ordenstjeneste — men dette er en sak for politimesteren i Oslo.

Så var vi der vi starta igjen, da. Hos politimesteren i Oslo fikk vi nå snakke med inspektør Aavatsmark.

— Den korrekte betegnelsen på de såkalte antiterrorgruppene er «beredskapstroppe». De daglige gjøremål for disse folkene er de samme som for det øvrige ordenspoliti. De tar seg av fulle folk, patruljerer i bil osv.

— Er det riktig at denne troppen ble brukt mot Linjogodsarbeiderne?

— Deler av troppen ble brukt på linje med andre polititjenestemenn, ja. Dette var på ingen måte et spesial-

oppdrag for «beredskaps-troppen».

Vi tenkte vi kunne koste på et spørsmål om hvor disse troppene fantes hen i landet også til Aavatsmark, og svaret kom kontant:

— Ved siden av Oslo finnes slike tropper ved politikamrene i Asker og Bærum, Bergen og Trondheim(!!!)

— Jaså — Justisdepartementet sa at disse troppene kun eksisterte i Oslo.

— Åh? — Det må vel bero på en misforståelse, for departementet følger godt med i politiets utvikling.

Så veit vi det. De «ansvarlige» politiske myndighetene veit ikke hvor mange politifolk som er opplært til å behandle «terrorister», som til daglig altså betyr f.eks. streikende arbeidere, husløse som okkuperte læregutthjemmet og studenter som aksjonerer mot fascistpropaganda fra quislingregimet på Taiwan! Jamen sa vi «kontroll»!

Zinken i Odda:

Fire unge arbeidrar frå Zinken i Odda.

Streik mot reallønssenkning

Ein av dei streikande er spurt om bakgrunnen for streiken.

Alfred: Kjemisk, der vi er organisert, stemte nei til denne her Kleppe-pakka. Vi og sjølsagt. Men denne pakka vart no godkjend av LO og NAF. Dei fekk det altså som dei ville. Men så kjem toppen på frekkheit. Vi skulle ikkje ein gong få det Kleppe-pakka inneheldt. Avtalen lova 4,5% lønnsgriding første året. Bedriften «tilbød» oss 0,00 kr.!!

Det var sjølsagt ikkje noko forhandlingsgrunnlag. Bedrifta braut lovnaden, og for oss var det ein ting å gjere. Vi gjekk til streik.

Vi forlangte kr. 2,50 i tillegg, arbeidarene i hallen kr. 3,50.

Kjell: Bakgrunnen for streiken var ikkje berre Kleppe-pakka, arbeidstilhøva var og viktig.

Produksjonsutstyret i støyperiet er nedsløtt og eksplosjonsfaren er stor. Støyperiet har den største skadeprocenten på fabrikkene. I hallen har dei det største sjukefråveret. Til og med jernkonstruksjonar blir tært opp der, og då kan ein tenke seg korleis det er for dei som jobbar der. Svært få når pensjonsalderen.

Men de tener godt, vert det sagt?

Kjell: Hadde vi fått det avisene påstår vi får, hadde

Lengst inne i Sørfjorden ligg industristaden Odda. Dei fleste innbyggjarane her er knytt til ei av dei store bedriftene, Zinken og Smelteverket. Denne bedrifta er ein av brikken i internasjonale storkonsern.

Arbeidarane ved to av avdelingane på Zinken gjekk til streik for nokre veker sidan. Som følge av streiken vart fleire hundre arbeidrar ved andre avdelingar permitterte. Middelet som vart sett inn for å knekke streiken, var å nekte å gje trygd til dei permitterte. På den måten vart altså dei permitterte arbeidarene sett opp mot dei streikande.

Etter ca. tre vekers streik gjekk arbeidarene tilbake til jobben. Sjølv om dei ikkje fekk innfridd krava sine, såg dei på streiken som ein siger. Arbeidarane stod samla, og dei vil fortsetje kampen sin.

det vel neppe blitt nokon streik. I støyperiet kan vi oppnå 72.000 kr. Dette er vel og merke med skifttillegg, smusstillegg og helgedagstillegg, og, har ein knallhard akkord. Dreg vi frå alle desse tilleggane kjem vi ned i 62-65.000 kr. I hallen ligg dei på ei lønn mellom 60-65.000 kr.

Det som likevel er det viktigaste poenget, er at vi ikkje godtek reallønssenkning.

Det vart retta harde åtak på dykk under streiken. Kva taktikk har fienden nytta?

Nils: Eg er ein av dei permitterte. På det første for-

eningsmøtet, då vi skulle ta stilling til streiken, vart den støtta av eit stort fleirtal. Men så kom utspelet frå fienden, vi skulle ikkje få trygd. Her går vi og betalar kontigent og så kan slikt skje. Endå eit åtak på streikeretten. På denne måten vart mange som støtta streiken tvinga til å gå mot den. Men ei viktig erfaring frå streiken er måten dei streikande sjølv opptredde, dei delte streikekassa si med oss som vart permitterte. Det er kameratar, det!

Trass i mange åtak fekk de stor støtte. Kva betydde den-

ne støtta.

Kjell: Ja, eg vil takke for den enorme økonomiske og moralske støtta vi fekk frå streikestøttekomitear, einskildpersonar, fagforeiningar, og andre organisasjonar. Utan den hadde vi måtta gå tilbake til arbeidet mykje tidlegare.

Alfred: Det var også viktig med den fine støtta vi hadde her. Foreininga på Nitriden i Tyssedal gav oss full økonomisk og moralsk støtte.

Kjell: Og mange av oss som no har vore i streik, vil begynne i streikestøttekomiteen her i Odda. Streikestøttearbeidet må styrkast enno meir. Andre er i streik no, fleire vil kome i streik, og vi må ikkje tillate at streikande arbeidrar kan sveltast tilbake i arbeid.

Til slutt, kan de seie litt om den store streikestøttekonferansen som vart halden i Odda 9.-10. oktober.

Kjell: Eg er heilt mållaus. Den gjorde eit enormt inntrykk. Det som gjennomsyra det heile, var, STÅ PÅ! kampen skal vinnast. Representantar frå 54 streikestøttekomitear og 22 faglige tillitsmenn frå heile landet møttes, og alle vi som møttes fører ein felles kamp. Konferansen må bety eit stort steg framover for streikestøttearbeidet.

Kjell: Venner over heile landet, la slagordet frå konferansen gjelda for arbeidet framover STÅ PÅ!

Siger for arbeidarane på Westkapp

Westkapp i Ålesund, med bedriftseigaren Svein Hjellev, er eit nytt navn ved sida av Gillesen. Nok ei avsløring av ein føydal arbeidskjøpar. Kampen som arbeidsfolk fører for retten til fagorganisering grip om seg, arbeidarane på Westkapp har og tatt kampen opp.

skildrar motsetninga mellom arbeidarar og borgarskap, og korleis militæret er ein reiskap for borgarskapet – det vert sett inn militære mot dei streikande og ein arbeidar vert drepent. Boka kom ut første gang i 1891, og har vorte kalla Noregs første arbeidarroman.

Tor Obrestad tek som Sivil utgangspunkt i ei verkeleg hending: Omnshusarbeidarane i Sauda sin streik i juni 1970. Boka syner korleis dei sosialdemokratiske fagforeningspampene freister å øydelegge streika, og inneheld mykje nyttig stoff for andre som kjem ut i streik.

To bøker om arbeidar-klassen sine streiker treng ny omtale. Det gjeld Per Sivles »Streik» som Oktober Forlag har gjeve ut, og »Sauda! Streik!» av Tor Obrestad som spanande – dei bør lesast av alle i billegutgåve på mange!

Gyldendal.

Per Sivil skriv om trelastarbeidarane i Drammen og deira streik i juni 1881. Han

Per Sivil: Streik Oktober forlag
Tor Obrestad: Sauda! Streik! Lanternebok, Gyldendal

Svein Hjellev fekk nyss om at arbeidarane ved bedrifta dreiv og organiserte seg. Så begynte han og gå på kvar einskild og spørre dei ut om dei ville fagorganisere seg, og om dei kunne tenke seg å gå til streik. Dette vart naturlegvis teke ille opp av arbeidarane, og to av dei gjekk opp på kontoret hans for å snakke med han. Den eine av arbeidarane vart slått rett ned og fekk samsundes høyre at han var oppsagt frå bedrifta.

Det vart streik på Westkapp. Er det til å undrast over? Dei streikande har heile tida stått fast på kravet om at den oppsagte skulle takast inn

att i bedrifta, og støtta har vore stor både i Ålesund og resten av landet.

Liksom Gillesen, står Svein Hjellev på sitt. Men han har forstått at mot han står arbeidarane med den fulle retten på si side. Men i staden for å bite i det sure eplet og innrømme at han har spelt fallitt overfor arbeidarane, sel han heile bedrifta.

Dei streikande arbeidarane gjekk av med sigeren på Westkapp. Og idet Røde Garder går i trykken veit me ikkje anna enn at den nye bedriftseigaren har lova at alle arbeidarane på Westkapp skal få behalde arbeidet sitt!

Historisk film om Hammerverk arbeiderne

Hammerverkarbeiderne har vært i kamp i over et og et halvt år. I denne tida har arbeiderne høsta mange erfaringer om bedriftsledelsens råtne metoder, LO-pampenes svik, rettsapparatets klassekarakter og om den enorme solidariteten som finnes i arbeiderklassen og deres allierte. Filmen »Stå På» om Hammerverkarbeidernes kamp er et viktig middel til at disse erfaringene skal bli hele den norske arbeiderklassens erfaringer.

Filmen følger Hammerverkarbeiderne fra de spontant setter seg i protest over at arbeidskameraten Geir Sundet blir sparka fra jobben uten grunn, til de mottar dommen fra Stavanger byrett som til fulle slår fast at domstolen er borgerskapets klasseseddomstol. Vi opplever sammen med de kjempende arbeiderne alt det de opplever, og vi får deres egne kommentarer til det som skjedde. Om da de blei stengt ute fra allmannamøte av klubbformannen, om alle de utallige splittelsesforsøkene de sto i mot, fra smiger til kommunisthets, om forbundsledelsens svik, om viktigheten av åpent å diskutere alle motsegler for å kunne stå samla og sterkt i kampen, og om at det er nødvendig for ar-

TOR OBRESTAD
STÅ PÅ!

Roman om ein arbeidskonflikt

Gyldendal Norsk Forlag

beidere i streik å diskutere andres erfaringer og teoretiske verk.

Viktigheten av en sterk støttebevegelse understrekes gang på gang i filmen, og at Hammerverkarbeiderne har sterk støtte vises på ei liste over de 500 støtteuttalelser som har kommet fra fagforeninger og klubber over hele landet.

Foruten å være en film om en gruppe hedersmenn fra Norsk Hammerverk, er dette et viktig stykke norsk historie, og enormt lærerikt. Filmen må sees av mange, og settes opp i fagforeninger, streikestøttekomiteer og elevsammfunn over hele landet.

Historier om klassesolidaritet og klassehat i Ålesund

Eit par historier frå Ålesund fortel litt om støtten til arbeidarane på Westkapp og avskyen for den erkereaksjonære Svein Hjellev.

Ein kveld skulle Svein Hjellev ta bussen frå Spjelkavik til Ålesund. Han sat høglytt og kytte av korleis han skulle greie å knekke arbeidarane.

Det vart for mykje for bus-sjåføren. Han stoppa bussen og ba Svein Hjellev gå av og ta soppelbilen som kom bak.

AKP-hetsen har også i denne streiken vore freista brukt for å knekke streiken. Ein av

dei som ivrigast har brukt dette er Svein Hjellev sjøl.

Ein laurdag under streiken, då streikestøttekomiteen hade stand, kom Svein Hjellev gåande på andre sida av gata. Han stilte seg opp og ropte ut: »Sjå på AKP, der står dei, der står AKP!» Ein av dei som stod på standen ropte snart tenkt tilbake: »Sjå, sjå, der står Svein Hjellev!» Det skapte oppstyr, og folk storma til for å få eit syn av den erkereaksjonære og mest utskjelte mann på Sunnmøre hausten 1976.

« .. men dette har da ingenting med fascismen å gjøre! »

AKTOR SOM SUFFLØR

I sin innledning prøvde aktor, krigsadvokat S.L. Movig å latterliggjøre Rønsens korrekte beslutning om å føre 6 vitner. Bl.a. stilte en av veteranene fra den spanske borgerkrigen, Sven J. Nilsen og fagforeningstillitsmannen Leif Johannessen i retten for å forklare hvorfor de hadde sympati med den aksjonen mot Franco som Garde-musikken gjennomførte i fjor. Movig syntes det så ut som om noen av vitnene «var saken uvedkommende», og beklaga seg over at denne saken ville ta lengre tid enn han hadde planlagt. Det kunne da ikke være nødvendig å dra ut denne saken på en slik måte og selv føre han derfor bare ett vitne — Rønsens kompanisjef, kaptein Sørensen. Og dette aktors eneste «sannhetsvitne» spilte en fantastisk ynkelig rolle. Han gjorde en sånn figur at tilhørerne i rettssalen lo åpenlyst da aktor seinere i retts-saka henviste til «kaptein Sørensens klare vitneprov». Under hele vitneavhøret av Sørensen fungerte aktor nærmest som sufflør. Ja, så grove var aktors overtramp at dommeren var nødt til å gripe inn da aktor stilte følgende «spørsmål» til Sørensen: «Og jeg går ut fra at kaptein Sørensen kan svare «ja», hvis jeg spør...»(!) Her avbrøyt dommeren og påpekte ganske korrekt at om det er noen spørsmål som er «ledende» så må det være denne typen spørsmål. Det var et tydelig inndrilla opplegg fra forsvarsledelsen at aktor skulle svare når Rønsens forsvarer Håkon Helle stilte Sørensen spørsmål. Dette var kanskje ikke så merkelig i og med at Sørensens hovedpoeng var å prestere en blank løgn om at Rønsen overfor ham skulle ha innrømmet å ha begått «lovbrudd». Dette til tross for at Hjelleva fram den skriftlige

Dommen er falt i rettssaka mot den tidligere gardisten Arild Rønsen. Han blei dømt til 3 dagers vaktarrest for å ha leda en antifascistisk aksjon i Garden ifjor. At aktor la ned påstand om 8 dager betyr ikke at byretten har avsagt en «mild» dom. Poenget er at Rønsen har fått straff fordi han er aktiv antifascist. Dette gjør det til en stygg dom, en dom som Erik Blücher og all Hitlerengel gleder seg over. Til alt overmål påla byretten samme dag som Rønsen blei dømt Sporveisarbeidernes fagforeninger å betale 110.00 kroner i erstatning til to nazi-svin som fagforeningene krevde sparka fra jobben ifjor. Tydeligere kan det ikke slås fast at det norske rettsapparatet er borgerskapets rett.

Arild Rønsen holder appell på solidaritetsmøtet før rettssaka.

forklaringa til Rønsen hvor det står svart på hvitt at han «ikke erkjenner seg skyldig i noe som helst ulovlig».

MAJOR VANGEN: «UFF!»

Major Vangen er nestkommanderende i Garden og er mannen som tok opp det skriftlige avhøret av Rønsen. Håkon Helle hadde innkalt majoren som vitne. Vi går inn i Helles avhør rett etter at Vangen har bekrefta at Rønsens tropp blei nektet å spille en spansk frihetsmarsj under morgenoppstillinga. Helle: Hendte det ofte at musikkroppen spilte på oppstilling?

Vangen: Det hendte ganske

ofte, ja.

— Ved hvilke anledninger?

— Forskjellige — f.eks. gebursdager.

— Bestemmer De da hvilke marsjer som skal spilles?

— Nei. Det bestemmer troppe-sammen med dirigenten.

— Hvorfor kunne ikke «Spansk Frihetsmarsj» spilles på oppstilling?

— Eh — det ville dessuten ha hindret tjenesten.

— Hvorfor hindrer «Spansk Frihetsmarsj» tjenesten mer enn f.eks. «Stars and Stripes»?

— ???

— Virket Rønsens oppfordring om 2 min. stillhet i solidaritet med det spanske folket forstyrrende inn på op-

pstillingen?

— Ja.

— På hvilken måte?

— Det hindret kompanisjefen i ordregivingen.

— Foretok kompanisjefen sine kommanderinger?

— Ja. Kompanisjefen gjennomførte oppstillingen som normalt.

— Men da kunne vel ikke Rønsens inngrep hindre hans ordregiving?

— Jaså! Gjorde det ikke det! (Vangen er i ferd med å miste kontrollen totalt.)

— Men De sier jo selv at oppstillingen fortsatte som normalt til tross for Rønsens inngrep?

— Ja!

— På hvilken måte hindret da Rønsen kompanisjefen?

— Uff!

Forsvarsledelsen prøvde å få hele saka til å dreie seg om rein formaljus og framstå som sanne antifascister — «men fascismen har da ingenting med denne saken å gjøre!» Denne taktikken hjalp bare så forferdelig lite, idet Helle fullstendig knuste alle deres henvisninger til paragrafer. Dette gikk tydeligvis opp for aktor da han i sitt sluttinnlegg prester-te følgende kraftsats: «Ethvert vettugt menneske må da forstå at menige ikke kan ta kommandoen fra kompanisjefen — hvordan skulle det ende?!» Det var som han så statsmakta ramle sammen som et korthus!

PROTESTER MOT DOMMEN!

Oslo Byrett har felt en politisk dom. En dom som er et direkte håndslag til fascismen og som stadfester reaksjonære offiserers rett til å hindre antifascistiske markeringer i militæret. Dommen er en provokasjon mot alle antifascister. Protester mot den! Krev Arild Rønsen frifunnet i høyesterett!

Demonstrasjon på setermoen: 200 soldater i tog!

De seinere åra har soldatene vært møtt av angrep og tvangstiltak på mange fronter. Innskrenkinger i soldatenes fra før sparsomme rettigheter i tillitsmannsordninga, gjentatte forsøk på knebling av diskusjonen om en egen interesseorganisasjon for soldatene og dessuten en regulær fastfrysing av daglønn, støtte til familien osv. sammenlikna med prisutviklinga. Vi fikk sist sommer en innfrielse av kravet om 1.000 kr. i dimme-penger, og det bekreftet at bare aksjoner og massiv oppslutning bak et krav kan få det igjennom. Pampene i

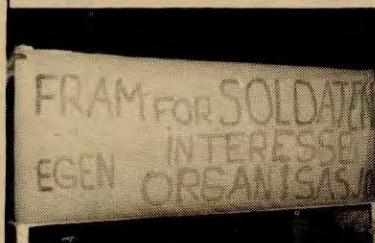
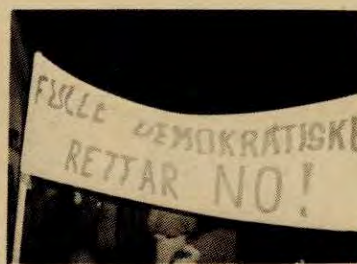
AUF derimot ville at vi skulle mene noe annet. Det var ikke vi, soldatene, som hadde oss sjøl å takke. Å nei! Men etpar AUF-ere i Landsutvalget for tillitsmenn hadde gjennom «beinharde forhandlinger» klart å ta sine DNA-motstandere i regjeringa ved nesa!

Men bramfri historieforfalskning forandrer ikke på det vi har lært. Bra tillitsmenn som støtter soldatkravene er bedre enn å ha vel-

situerte Unge Høyre-folk i tillitsmannsordninga, men bare en skikkelig, sjølstendig interesseorganisasjon hvor mange er aktivisert og organisert kan på lengre sikt gi oss framgang i økonomi, hjemreisemuligheter og demokratiske retter. I slutten av august arrangerte aksjonsgrupper på Sætermoen i Indre Troms et demonstrasjonstog med 200 deltakere som jeg sender med bilder fra.

Aksjonsgruppene er tilslutta «Initiativkomiteen for soldatenes Interesseorganisasjon i Troms», og har gått i spissen for å reise virkelige aksjoner her hos oss. Hovedparolene i toget framgår av bildene, men mange av de lokale parolene tok opp lokale forhold i leirene som kadaverdisiplin, elendig mattsal osv.

Soldatkorrespondent/
Sætermoen

rode garde
korrespondent

rode garde
korrespondent

«Matsalen er et grisehus, men vi er ikke griser!»

I månedsskiftet august/september arrangerte «Initiativkomiteen for Interesseorganisasjon i Troms» en aksjonsuke over hele Nord-Norge. I massevis av leire blei soldatenes krav lagt fram og markert på mange forskjellige måter. På Sætermoen blei det avholdt stand med utdeling av løpesedler hele uka, og torsdag 2. sept. tok Initiativkomiteen initiativ til en demonstrasjon for soldatenes interessekrav.

Hovedparolene for toget var: «6—8 gratis hjemreiser nå!», «Demokratiske rettigheter!» og «Fram for soldatenes interesseorganisasjon!» I tillegg blei soldatene oppfordra til å komme med lokale krav som var aktuelle.

MATSALEN ET GRISEHUS

I 1. bataljon hadde det i lengre tid vært misnøye med matsalen. Hygieneundersøkelsene som blir foretatt med jevne mellomrom har gang på

gang vist at bakterieinnholdet er uforsvarlig høyt. Dette til tross for at kontrollen hver gang blir «varsla» på forhånd slik at alt blir skrubba blant rett før kontrollen! Blankt soldatene fikk tanken om å sette opp piggetråd gjerde rundt hele området, og erklære det «giftig» som i Seveso, stor oppslutning!

DEMONSTRASJON PÅ SETERMOEN

Soldatene fra 1. bataljon møtte mannsterkt opp i demonstrasjonen og hadde med seg bl.a. disse parolene: «Skikkelige sanitære forhold — en selvfølge og ikke noe budsjettforslag!» og «Matsalen er et grisehus, men vi er ikke griser!»

Demonstrasjonstoget blei en stor suksess. På tross av et voldsomt regnvær slutta hele 200 (!) soldater opp om toget — det største toget som noen gang har vært her oppe. Fakler blei kjøpt og tent og stemninga var upåklagelig.

Denne seierrike demonstrasjonen ga soldatene blod på tann. Det tillitsmennene hadde «forhandla» om i årevis skulle det nå gjøres noe med! Veteranene, de som dimmer i løpet av 3 måneder, gikk i spissen for å reise den lokale kampen. I begynnelsen av september gikk dette skrevet ut til soldatene i 1. bataljon:

«I lange tider har forholdene ved matsalen i BN 1 vært elendige, og like lenge har forbedringer blitt lovt oss: «Ombygging til kantinesystem skal snart bli ordnet.» Dette har vi fått høre ved en rekke anledninger. Det siste var at i løpet av sommeren skulle kantine være ferdig. Matsalen her er den verste i hele N-Norge. Hvor lenge skal dette fortsette? For at ikke dere skal sitte, som oss, når det er deres tur til å være veteraner, og oppsummere at: INGENTING ER GJORT — må vi sette handling bak kravene våre. Soldater i BN 1: Mandag og tirsdag f.k. blir vi sittende på brakka under middagen. La «matsalen» bli stående tom dette måltidet

disse to dagene. Smør dere kveldsmat i lunchen. VETERANENE.»

Spenninga var stor ved middagstider på mandag — hvor mange ville støtte opp? I alle vinduene som vendte ut mot matsalen var det tjukt av folk som så etter om det var noen som brøyt blokaden.

Og noen få var det sjølsagt, men disse svikerne fikk også gjennomgå! En intens pipekonsert møtte «streikebryterne» idet de gikk over plassen. Men flesteparten av soldatene viste at de kan slå som en knyttet neve når det gjelder. Godt over 90% av soldatene holdt seg borte fra middagsbordet begge dager! Og dette enda det var de to siste middagene en hadde sjansen til å få spist før hele bataljonen la ut på en lengre øvelse.

Nå ser det ut til at kampen vil gi resultater. Det er enda for tidlig å si hvordan det hele vil gå, men middagsboikotten har utløst en livlig motvirkning i administrasjonen! Soldat i Brigade Nord

Pop-industrien skiller seg ikke fra annen industri på noe vesentlig punkt. Drivkrafta bak den er jakten på maksimal profitt. De store plate-monopolene drives ikke etter mere idealistiske målsettinger enn et hvilket som helst bilfirma. De er like lite ute etter musikalsk kvalitet som Wrangler er ute etter kvalitetsbukser. Før de gir ut ei plate spør de alltid — «Hvem skal kjøpe den?» Hvis de ikke tror plata appellerer til ei stor kjøpergruppe slippes den aldri ut på markedet.

En representant for et av de store plateselskapene uttrykte selskapenes forhold til musikken klart i et svensk TV-program for ei tid tilbake, da han uttalte: «Det finnes ikke gode eller dårlige pop-plater, bare god eller dårlig markedsføring.»

Så langt er spekulasjonene kommet at enkelte grupper ikke spiller sjøl i det hele tatt. De står bare på scenen og mimer mens andre har gjort musikken. Bay City Rollers er et typisk eksempel. Med lemmene i gruppa svarte på en annonse og blei plukka ut etter bilder blant flere hundre «søkere». Slik går det altså an å bli popstjerne!

POP-GRUPPENE DRIVES SOM INDUSTRI BEDRIFTER

Dagens «super»-grupper drives som reine bedrifter. Det er snakk om millionsummer og musikken kommer i annen rekke. Ingen skal nekte for at det er dyktige musikere som spiller i Rolling Stones, Wings og alle de andre «super»-gruppene — poenget er at den musikalske kvaliteten er blitt underordna også for musikerne sjøl. For de aller fleste av dem kan ingen motiveringer overskygge det primære — å tjene mest mulig penger. Paul Mc-

Cartney og Mick Jagger kunne like gjerne vært direktører i Ford som ledere for hver sin popgruppe.

Paul McCartney har da også nylig gjort en mer tradisjonell kapitalist av seg og kjøpt opp et par plate- og filmselskaper. En annen ex-Beatle, Ringo Starr, har ved siden av sin solokarriere prøvd seg som filmregissør og er eier av et møbelfirma som produserer luksusbømler laga av glass og stål!

En typisk representant for denne delen av kapitalistklassen som framstilles som «vanlig ungdom i dongery» er Ron Wood. For tida er han fast gitarist i både Small Faces og Rolling Stones, samtidig som han opptrer som gjestartist på en hel masse andre skiver. Det er opplagt at slike folk ikke går inn for å vise hva de står for musikalsk, men bruker instrumentet sitt som rein kapitalinvestering. Høyst sannsynlig er «overgangsummer» like vanlig blant popgrupper som det er mellom fotballag.

«Klassefi

Roxy Music. Lederen av gruppa, Brian Ferry, sitter i stol foran på bildet. Da Brian Ferry sist gang besøkte Oslo satt pressefolk og venta på «stjernen» i 8 timer i Hotel Scandinavia uten at han dukka opp. Da kom endelig forklaringa: «Det blir ungen pressekonferanse nå da Ferry ikke føler seg helt vel — han mener selv det må være klimaskiftet» (!)

ET GODT «IMAGE» ER 50% AV EN ARTIST!

«Ekspert» på området hevder at «image» er 50% av en artist. Å skape et «image» vil si å få folk til å identifisere en artist med noe spesielt. Det er ikke så nøye hva det er, bare det er originalt og appellerer til store menneskegrupper. «Image» skal gjøre artisten lett tilgjengelig samtidig som det skal opphøye artisten til noe uopnåelig for vanlig ungdom. Ser vi på alle de virkemidler som blir tatt i bruk for å skape et godt «image», forstår vi snart hvor stor betydning det tillegges. Bay City Rollers, et av de «heteste» navna blant liste-

popgruppene er «pene og kjekke gutter», opptrer i bukseseler, legger seg tidlig og drikker melk (!) på pressekonferansene.

Den rake motsetninga er seksuadsadisten Alice Cooper som opererer med sceneshow der han først «dreper» et spedbarn, plasserer hodet på et mikrofonstativ, for så sjøl å bli «hengt» for forbrytelsen. Seinere følger hals-hugging av hører så blodet spruter ut på publikum. Mick Jagger er «den røffe narkomanen som aldri får vært respektløs nok overfor det etablerte», mens Paul McCartney bor på landet og har det godt med familien. David Bowie hadde rene prostitu-

Bob Marley: R

«Reggae»-musikeren Bob Marley er blitt et kjent navn i pop-musikken. Han er den desidert beste utøveren av denne musikkformen som har sine røtter på Jamaica, ei øy som ligger utafor Florida-kysten. Det bor ca. 2,5 millioner mennesker på Jamaica og rundt 80% av dem er analfabeter. Trenchtown er det største slumtrøket i hovedstaden Kingston. Det er herfra Bob Marley henter inspirasjon til musikken, og det er folket som bor her han skriver for. «Reggae skal være musikk for folket, tjene folket på Jamaica sine interesser», sier Marley.

SKARPE TEKSTER MOT UNDERTRYKKINGA

Bob Marley skriver gode tekster som osrer av forakt for korrupte politikere og storfinansens og som samtidig er prega av varm kjærlighet til den undertrykte massen. Så krass er Bob Marley at borgerlige musikkanneldere ikke nøler med å stemple han som «ekte revolusjonær». Her er utdrag fra en del av tekstene hans: «Stå opp, reis

deg, kjemp for dine rettigheter!», «Magene deres er fulle, men vi sulter — og en sulten flokk er en forbanna flokk!» og «Det trengs en revolusjon for å finne en løsning».

REAKSJONÆR RELIGIONSFILOSOFI

Til tross for dette klare opprøret mot urettferdigheten, mener Bob Marley at «den åndelige revolusjonen er viktigst». Religionen hans, «Rasta», er nært knytta til «tilbake-til-Afrika»-ideologien til den store nasjonalhelten på Jamaica, Marcus Garvey, som forøvrig også er forbilde for «Black Power»-bevegelsen. I tillegg kommer at «Rasta»-guden, Jah, er legemliggjort på jorda gjennom Haile Selassie! Rastaene nekter derfor å godta at Selassie er død. I et intervju med Dagbladet i fjor, forklarer Marley sitt forhold til religionen: «Politikerne jobber ikke for folket, derfor vender jeg meg til Gud».

Bob Marley har muligens ærlige hensikter og trur virkelig at «Jah» kan hjelpe de undertrykte til seier. Dette

Et typisk eksempel på ei gruppe som er ute på det frie marked for «å fiske spillere» er Uriah Heep. Karen i midten har nettopp fått sparken, og John Wetton (t.v.), som tidligere har spilt i både «Family» og «Roxy Music», har også sagt takk og farvel.

enden i Wrangler»

Paul McCartney, ex-Beatles og 34 år gammel «super»-stjerne. Når han ikke turnerer med «Wings» lever han et «idyllisk» liv sammen med unger og sin Linda på en bondegård i England.

sjonsshow på scenen, mens Donnie Osmond er mormoner!

Et av de mest ekstreme tilfellene i dag er den amerikanske gruppa «KISS». Under ser du omslaget til en av platene deres. Legg merke til at S'ene i navnet er identisk med SS-symbolene til Hitler!

«IMAGET» ER PÅTATT — GRUPPENESPREKKER

Når nye grupper blir pådytta et «image» gjennom plateselskapets lansering av

dem, oppstår det sjølsagt vanskeligheter for musikerne. Den daglige livsførselen bør jo passe sånn noenlunde med det gruppa blir identifisert med. Resultatet er ofte at musikerne ikke holder ut presset og gruppa sprekker. «Monkees», som blei skapt på samme måte som Bay City Rollers så tidlig som i 1966, sprakk ganske raskt på grunn av uoverensstemmelse med plateselskapet, til tross for at millionene rulla inn.

Tilsvarende har skjedd med

Omslaget til «KISS: Destroyer». Plata er blant de ti mest solgte i USA. Slik som du ser dem på bildet opptrer de på scenen! Ikke rart at de var redd for protester fra progressiv ungdom i Norden. Fanklubben til gruppa har også fått navn fra nazi-militarismen: Kiss Army Headquarter.

«hypersexy» Gary Glitter. En annen er David Bowie som har kuttet over tvert og nå jobber hardt for å bli anerkjent som seriøs skuespiller. Popmagasiner kan stadig presentere sensasjonshistorier der det fortelles at en av gutta i Bay City Rollers er observert med røyk i munnen!

Joan Baez er et annet eksempel. Sammen med Bob Dylan var hun en av hovedfigurene i «Peace»-bevegelsen i 60-åra. Hun blei framstilt som enkel og samfunnskritisk, ei ganske alminnelig jente i en voldsom opposisjon til overflodssamfunnet. På Isle of Man-festivalen for 3 år siden forlangte hun egen villa og lystyacht for å opptre!

«KLASSEFIENDEN I WRANGLER»

Det er viktig for plateselskapene å få vanlig ungdom til på den ene sida å se på supergruppene som idoler og

på den andre sida som en del av ungdommen. Dette kan aldri bli annet enn hykleri. Supergruppene er kapitalist-sammenslutninger og medlemmene er kapitalister — de representerer «klassefienden kledd i Wrangler». Paul McCartney har ingen skrupler når han i den siste kjempeseksen sin «Silly Lovesongs» synger: «Noen ønsker å fylle verden med tåpelige kjærlehetssanger — og hva er galt med det?»

Fengsla polske arbeidere og den vietnamesiske frigjøringshæren har erfart at livet består av noe ganske annet enn «tåpelige kjærlighets-sanger»! Likeledes kan «Moody Blues» trygt synge «We don't need no revolution!»

Selvfølgelig trenger de ikke det. Bankmillionene og hele deres luksusframtid er jo trua av nettopp revolusjon! ODD

or Haile Selassie og religion

blir ikke det grann riktigere av den grunn. Undertrykte folk har bare seg sjøl å stole på i kampen for frigjøring. Av denne grunn vil borgerskapet aldri bli påført noe virkelig nederlag hvis Bob Marley får stå i ledelsen for kampen. Det beste som kan sies om Marley er at han ser at det finnes undertrykte og undertrykkere, og at han også er i stand til å beskrive undertrykkelsen.

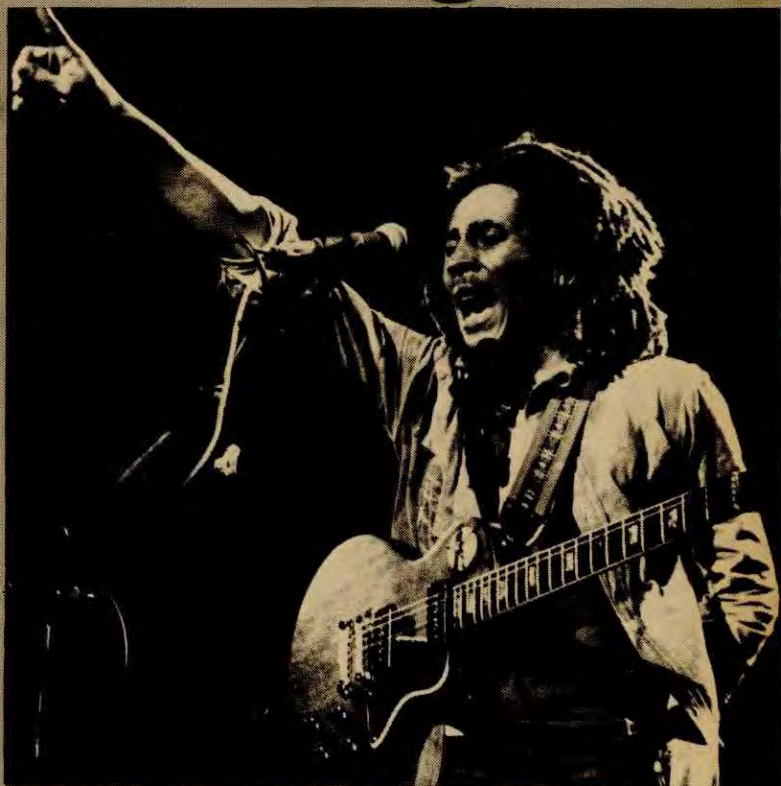
MUSIKKEN

Ved første gangs gjennomhøring kan «Reggae»-musikken virke kjedelig og monoton. Når du kommer over dette blir imidlertid rytmen som stort sett bæres av bass og rytmegitar, fantastisk fengende. Bob Marley og bandet hans, «The Wailers», har spilt sammen i 12 år. Det var imidlertid ikke før de skreiv kontrakt med plateselskapet Island i 1972 at det blei fres på plateproduksjonen. Siden da har det blitt 5 LP'er. Det tredje albumet, «Natty Dread» blei kåra som et av de ti beste i 1975 av kjente musikktidsskrifter som New Musical Express og

Melody Maker. Et mer gnistrende «live»-opptak enn Bob Marleys 4. LP skal vi lete lenge etter. Etter vår mening er likevel det siste albumet, Rastaman Vibrations det beste. Det er det beste albumet politisk sett, og den tekniske kvaliteten er også langt bedre enn før. De skarpe politiske tekstene er verdt å merke seg fordi mange hadde spådd at Bob Marley raskt ville bli kjøpt opp av feite kontrakter. I en av de beste låtene, «Crazy Baldhead», som handler om USA-imperialismens plyndring av Jamaica, synger Marley: «Slavet ikke folket mitt før meg for dette landet? Nå ser dere på meg med forakt før dere spiser alt kornet vårt. Vi skal kaste de 'crazy baldheads' ut av byen!» «Rasta»-tullet går som en strøm gjennom hele albumet, men bortsett fra dette er plata svært bra.

Rastaman Vibrations/
Bob Marley
and the Wailers,
ILPS 9383,
Island records.

Anne, Oslo

Bob Marley — «Reggae»-musiker fra Jamaica. Beskriver undertrykkelsen i Trenchtown godt, men forkuldrer opprøret med religion og narkotika.

Klipp & kommentar

«UH møte» krevde forbud av Norsk Front!

Unge Høyre prøver å samle sine tropper til kamp mot «ekstremismen». Som et ledd i denne kampanja for å få folk til å sette likhetstegn mellom Hitlerlyngel og kommunister, arrangerte UH 1. oktober et møte på Havly i Svolvær. Ca 70 mennesker deltok på møtet der søkelyset skulle rettes mot «ny-nazistenes og venstreekstremitenes virksomhet». Møtet fikk imidlertid et ganske annet innhold enn arrangørene hadde tenkt seg. Følgende resolusjon ble nemlig vedtatt

med overveldende flertall av møtedeltagerne: «Møte på Havly i Svolvær den 1. oktober 1976 krever at Norsk Front blir forbudt og at Olav Hoaas blir avsatt fra sin stilling. Det norske folk erfarte under krigen hva nazismen sto for. Nazistenes mål var utbytting av det store flertallet av folket, og midlene var naken terroristisk undertrykking. I et enda lenger historisk perspektiv har rasismen herjet over hele jorden og er en avgjørende hindring for alle de sterke

tendenser til framskritt som gjør seg gjeldende i dag. Problemet er blitt spesielt aktualisert i Norge i dag ved det stigende antall fremmedarbeidere som blir utsatt for beinhard utbytting og undertrykkelse. Rasisme og nazisme er i sin kjerne reindyrket menneskeforakt som dette møtet vil ta sterk avstand fra.»

Før møtet blei «Klassekampen» solgt og etter møtet blei det smalt inn 250 kr. i streikestøtte. Et eksempel til etterfølgelse!

Bort med stemplings korta!

På Borgund Yrkesskule utanfor Ålesund må alle elevar stempla når dei kjem og går frå skulen. Dette systemet har mange sett seg inderleg forbanna på. Ei av klassane har gått til aksjon. Dei reiv demonstrativt sund korta sine og har altså slutta å stemple. Mot eit slikt system vil dei heilt sikkert få flerie med seg!

Rød Ungdom

FRAMGANG FOR RØD UNGDOM I SVERIGE

Våre kamerater i Rød Ungdom i Sverige oppsummerer at valgkampen har styrka Rød Ungdom, både når det gjelder nye medlemmer og evnen til å føre ut partiets politikk i ungdommen.

Rød Ungdom stilte seg

som mål å samle inn 40.000 kroner til valgkamp/dagsavisfondet. Resultatet ble 112.000!

Det gode resultatet bærer bud om livskraft og at entusiasmen for partiet og enheten med partiet har styrka seg ytterligere. Vi ønsker kameratene i Sverige fortsatt framgang.

Overflytting av hovedtillitsmann tilbakevist!

At befalet forsøker å kneble all motstand blant soldatene har vi tilfulle fått erfare i Jeiren vår. Taktikken deres er nå imidlertid endra. Fra mislykka forsøk med simpel kommunismethets har de nå gått over til å fjerne brysomme tillitsmenn på en «lovlig» måte, nemlig overflytning.

Hovedtillitsmannen vår fikk en dag beskjed om at han var blitt overflytta til en annen plass og hadde å innfinne

seg der neste morgen.

Soldatene samla seg til møte. En enstemmig resolusjon ble vedtatt. Resolusjonen krevde at hovedtillitsmannen skulle bli.

At vi soldater sto samla og tok opp kampen viste seg å gi resultater. Etter en del fram og tilbake med bl.a. telefon inn til Forsvarets Overkommando ble overflyttinga trukket tilbake.

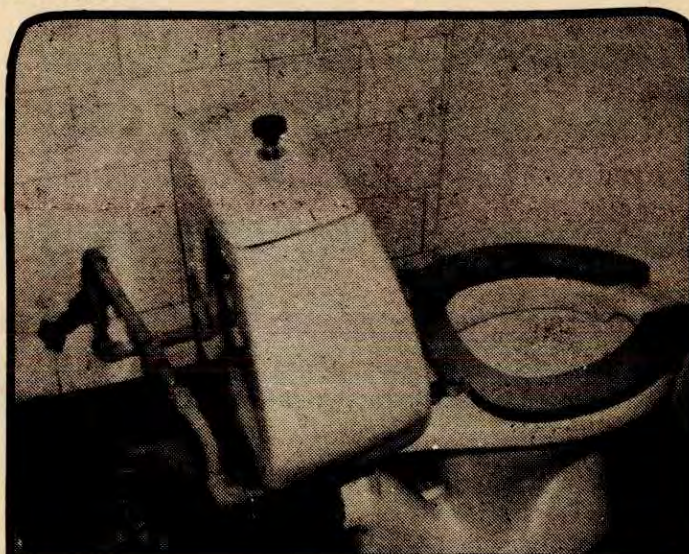
RG-korrespondent
Kaserna Horten

KANTINEBOIKOTT I HARSTAD

I Harstad har yrkesskoleelevene satt i verk en kampanje for å få lavere priser på kantina. Det er satt i verk en underskriftskampanje for kravet om lavere priser og prisstopp på kantina i 3 år

framover. Samtidig gjennomfører elevene en boikott av kantina.

Elevrådet ved Harstad Yrkesskole har også vedtatt å boikotte skoleutvalget som departementet prøver å tre nedover elevene.

MOSKVA (Gnistan)

En utsending for den svenske avisa Gnistan fant dette, unike toilettet i andre etasjen på Astoria-hotellet i Leningrad. Det var fysisk umulig å sette seg på det, da det var plassert helt inntil veggen til høyre på bildet. På baksida var det derimot riktig godt med plass. Bildet er tatt fra døra.

Hvordan er det egentlig med planleggingen i Sovjet, spør Gnistans utsendte.

Kantine

KAMP MOT HØYERE KANTINEPRISER

I Nord-Trøndelag har yrkesskoleelevene gjennomført en aksjonsdag mot høyere kantinepriser. På Inntrøndelag Yrkesskole i Steinkjer gikk elevene til en 2-timers streik for kravet om at kantineprisene ikke skal gå

opp.

Det var distriktsutvalget i YLI i Nord-Trøndelag som tok initiativet til aksjonen, som har fått full oppslutning fra alle yrkesskolene i fylket, sjøl om ikke alle skolene er med i YLI for tida.

Det er vedtatt at 26. oktober skal det være en ny aksjonsdag for kravet.

Rakettøvelse i Barentshavet:

For ikkje så lang tid tilbake skreiv AUF i avisa si at Sovjet tok avspennings-pratet sitt alvorleg og ikkje var nokon trussel mot Noreg.

I tidsrommet frå 16. til 30. september dreiv Sovjet med rakett-øvingar for tredje gongen på noko over eit år i Barentshavet. Var desse øvingane kor som helst i Barentshavet? Nei, slett ikkje! For tredje gong på rad dreiv Sovjet verksemda si på eit havområde som ligg innafør norsk kontinentalsokkel.

At denne delen av Barentshavet skal tilhøyre Noreg er fastslått ved Kontinentalsokkelkonvensjonen av 1958. Dette har Sovjet og skrive under på. Men seks år seinare, i 1974, krev Sovjet forandringar av dette. I konvensjonen står det at sokkelen skal delast etter midtlinjeprinsippet om ikkje særlege omstendigheter tilstir noe anna. No har det altså etter russarane si meining dukka opp særlege omstendende.

MURMANSK-BASEN SKAL HA EIGE VEG UT

Det som girer alt å dome ligg bak russarane sine forsøk på å tilrane seg dei norske sjøområder på 155 000 kvadratkilometer er at dei vil ha fri bane frå basen sin på Kola-halvøya og inn i Nord-

Atlanten, og at dei vil ha mest mogleg kontroll over havområda i nord.

Og for å tvinge til seg dette har dei satt i gang rakett-diplomatiet. Trass i forhandlingar som er i gang held russarane fram med øvingane.

Desse rakettøvingane syner fleire ting.

For det første at pratet frå dei russiske tsarane om fred og avspenning ikkje er anna enn røke for å skjule gjerningane til ei imperialistmakt. Net som Hitler prata store ord om fred medan han hær-tok Tsjekkoslovakia. Hitler nytta tanks for å ta Tsjekkoslovakia, russarane nyttar marinen sin for å tvinge til seg norske havområder.

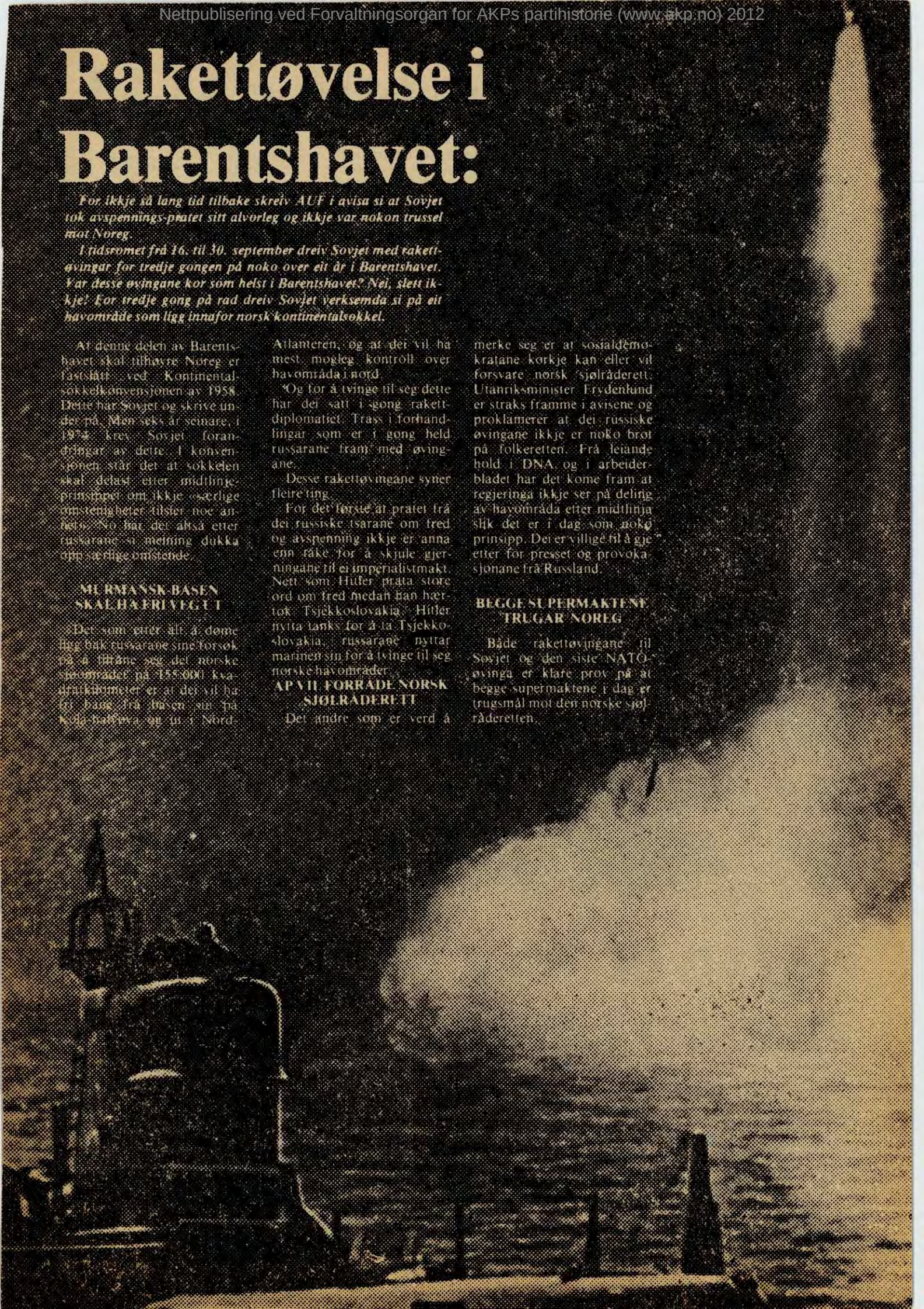
AP VII FORRADE NORSK SJØRADERETT

Det andre som er verd å

merke seg er at sosialdemokratane kørkje kan eller vil forsvare norsk sjøraderett. Utanriksminister Frydenlund er straks framme i avisene og proklamerer at dei russiske øvingane ikkje er noko brøt på folkeretten. Frå leiande hold i DNA, og i arbeiderbladet har det kome fram at regjeringa ikkje ser på deling av havområda etter midtlinja slik det er i dag som noko prinsipp. Dei er villige til å gjø etter for presset og provokasjonane frå Russland.

BEGGE SUPERMAKTENE TRUGAR NOREG

Både rakettøvingane til Sovjet og den siste NATO-øvinga er klare prov på at begge supermaktene i dag er trugsmål mot den norske sjøraderetten.

Fagforening støtter MAI

Telefonsentralmontørenes forening har på medlemsmøte enstemmig vedtatt å kjøpe 5 «pionermedlemskap» à kr. 100 i Nye Samspill. I begrunnelsen for vedtaket heter det bl.a.: «Vi er av den formening at det har stor kulturell verdi for arbeiderbevegelsen at et plateselskap som Mai fortsatt kan virke på det norske marked. Det er av stor betydning at vi har et plateselskap som er uavhengig av de store platemonopolene, og som tar klar stilling for arbeidsfolks interesser.» «De pengene vi skyter inn ses ikke på som en bevilgning, men en investering for framtiden også for andre arbeidere som kommer ut i en konflikt.» Foreninga oppfordrer også andre fagforeninger, klubber og enkeltmedlemmer til å støtte Mai gjennom å tegne pionermedlemskap i Nye Samspill.

I en kommentar til vedtaket understreker formannen i Telefonsentralmontørenes Forening, Bjørn G. Lunder, viktigheten av at Mai fortsetter å virke som et talerør for arbeiderklassen:

— Mai er langt mer enn et popplateselskap. Plateindustrien er et viktig media for borgerskapet, og det er uhyre viktig at et slikt media benyttes av og stilles til disposisjon for arbeider-

klassen. Under streiken vår så vi tydelig nytten av å få gi uttrykk for vårt standpunkt og spre kjennskap til streiken gjennom det media kulturen er. Gjennom å være et plateselskap for arbeidsfolk — både gjennom å ta opp daglige problemer og kampsituasjoner — er Mai et viktig lodd på vekta mot borgerskapets politikk, sier Lunder, — konkret ser vi det blant annet på hvordan selskapet drives økonomisk —

nemlig at overskuddet tilbakeføres til arbeidsfolks kamp. Da Mai lagde plata om streiken vår gikk overskuddet til å støtte kampen vår, og seinere har det som kommer inn på plata også gått til Hamnerverkarbeiderne. Sjøel ei lita plate som denne gir viktige penger for arbeidsfolk i kamp — til Hamnerverkarbeiderne har det blitt oversendt ca. 800 kroner.

Videre har artister som Mai har lansert, foruten sin kunstneriske innsats, vært en viktig støtte ved å spille gratis på streikemøter og ved å la arbeidsfolk i streik slippe til med appeller på konserter, — sier Lunder.

— Til slutt vil jeg si at ordningen med «pionermedlemskap» i Nye Samspill er en flott anledning til å få gode plater inn i mange hjem. Dette er et viktig bidrag til bevisstgjøring av arbeiderklassen. Et rimelig tilbud mange bør benytte seg av.

VIKTIGE PLATER KOMMER!

Innsamlingsaksjonen til støtte for Mai som er igang nå, er nødvendig for at selskapet skal kunne realisere høstplanen sin. Og de platene Mai planlegger å gi ut med det første er i seg sjøl et godt argument for å støtte selskapet med en hundrelapp:

Det gjelder Hortensgruppa «Frosk» med plata «Kråker i lufta», «Arbeidslaget» andre plate «Varsko Hær», et dobbeltalbum med gamle og nye arbeidersanger og muligens ei plate med opptak fra besøket til det albanske statlige folkedansensemblet. Alt dette er viktige plater som vi alle må være med å sikre at kommer ut.

Foruten støtte til Mai og medlemskap i Nye Samspill, gir et pionermedlemskap deg rett til å kjøpe plater fra Mai til lagerpris. Send 100 kroner til:

Nye Samspills støttefond, postgiro 2.22.77.83.

Hva er Nye Samspill?

Nye Samspill er en organisasjon for folk som spiller sjøl og andre musikkinteresserte, den skal være en partipolitisk uavhengig masseorganisasjon som arbeider med å utvikle og styrke en musikkultur som tjener folket. Som sin første store oppgave har Nye Samspill satt seg som mål å samle inn 200.000 kroner til plateselskapet MAI gjennom ordninga med pionermedlemskap i organisasjonen.

PLATTFORM

I en foreløpig plattform for Nye Samspill heter det:

«Nye Samspill vil arbeida for ein

musikkultur som tener arbeidarklassen og det arbeidande folket sine interesser mot borgarskapet og staten, imperialismen og sosialimperialismen. Dette arbeidet vil vi særskilt tufta på:

— musikkulturen som har røter i den folkelege og nasjonale arven i Noreg.

— Dei musikulturelle tradisjonane til den internasjonale arbeidarrørsla.

— Kulturen som vert utvikla gjennom den kampen folka i den 3. verda fører mot imperialismen og sosialimperialismen.

Nye Samspill arbeider for å forsvare og sikra dei demokratiske rattane til folket.

Nye Samspill stør den kampen kulturarbeidarane fører for dei faglege krava sine og for kunstnarleg ytringsfri-dom.»

Nye Samspill er en organisasjon som det progressive musikkmiljøet har trengt lenge. Den vil kunne fungere som et samlende element for alle de mange musikkgruppene som finnes, arrangere konserter, musikkaktiviteter i forbindelse med streikestøttearbeid, og lignende og sette igang diskusjoner blant musikere og andre interesserte.

Raud Ungdom og NKS: Tofargemaskin til rotasjonstrykkeriet!

RU har til nå samla inn 603.183 kr.!

Dette er tofarge-maskina som Raud Ungdom og Noregs Kommunistiske Studentforbund skal gi til rotasjonstrykkeriet. Vi har sett i gang ein kampanje for å få maskina i hus til 1. februar. Prisen er 200.000 kr., og desse pengane skal samlast inn blant medlemmer av ungdomsforbunda og andre

Raud Ungdom og NKS har no sett seg målsettinga å skaffe rotasjonstrykkeriet ei tofargemaskin. Dette er ei maskin som trengs for å gjere produksjonen raskare, meir effektiv og allsidig. Den vil forenkle oppgåva med å trykke omslaget på Røde Garde, plakatar, bokomslag og flygeblad i fleire fargar. Rotasjonstrykkeriet må ha ei tofargemaskin og den trengs snart, allereide 1. februar.

Maskina kostar 200.000 kr. NKS og Raud Ungdom skal kvar samle inn 100.000. Ja, det er mykje pengar. Men vi skal greie det. Vi har nettopp

avslutta ein kampanje som eigentleg skulle halde fram til jul, 200.000 var målsettinga vår. Den kampanja har vi avblåst med resultatet kr. 326.914,25!

GOD START

Når Røde Garde går i trykken er vi allereide 38.000 kr på veg i innsamlinga. Sjøl om vi har nådd fantastiske resultat, rullar ikkje pengane inn av seg sjøl. Ein stor innsats har vore gjort i rotasjonskampanja til no, og vi veit at det krev hard jobbing av oss å sikre at tofargemaskina skal

progressive og venner av AKP(m-l) og ungdomsforbunda.

Tofarge-maskina trengs i produksjonen ved sida av sjølve rotasjonen. Eksempel på bruken av denne er at rotasjonspressa trykker «innmaten» i ei bok og tofargemaskina trykker omslaget. Det same gjeld for Røde Garde.

stå i hus 1. februar.

Viktigaste stikkord når det gjeld metodar for å samle inn pengar er faste bidrag. Tegn faste bidrag sjøl, få andre til å gjere det same.

Vi helsar dagsavisa, den vil bety ei kraftig styrking for arbeidsfolk sin kamp, ei kraftig styrking av kampen for revolusjon og sosialisme i Noreg.

LÆR AV LINJEGODS- ARBEIDARANE

Eit flott døme på korleis pengar blir samla inn, og kvifor folk gir pengar, er følgande:

Linjegodsarbeidarane på Alnabru var i streik i vår. Klassekampen var einaste avisa som fortalde sanninga om streiken og den einaste avisa som støtta arbeidarane konsekvent. Arbeidarane på Alnabru har erfart kva betydning det har å ha ei avis dei kan stole på. Derfor kan dei og vise til dette resultatet: I garderoben etter jobben var det ein av arbeidarane som på fem minutt samla inn 515 kr til rotasjonstrykkeriet.

Klassekampen - dagsavis 1. april

- Klassekampen er Norges eneste kommunistiske avis.
- Klassekampen må du ha for å få sannheten om det som skjer i Norge og ute i verden.
- Dagsavisa blir en viktig organisator av støtte- og solidaritetsarbeid blant arbeidere, soldater og elever.
- Klassekampen som dagsavis vil fortelle sannheten om ungdommens kamp og avsløre det griske borgerskapet hver dag.

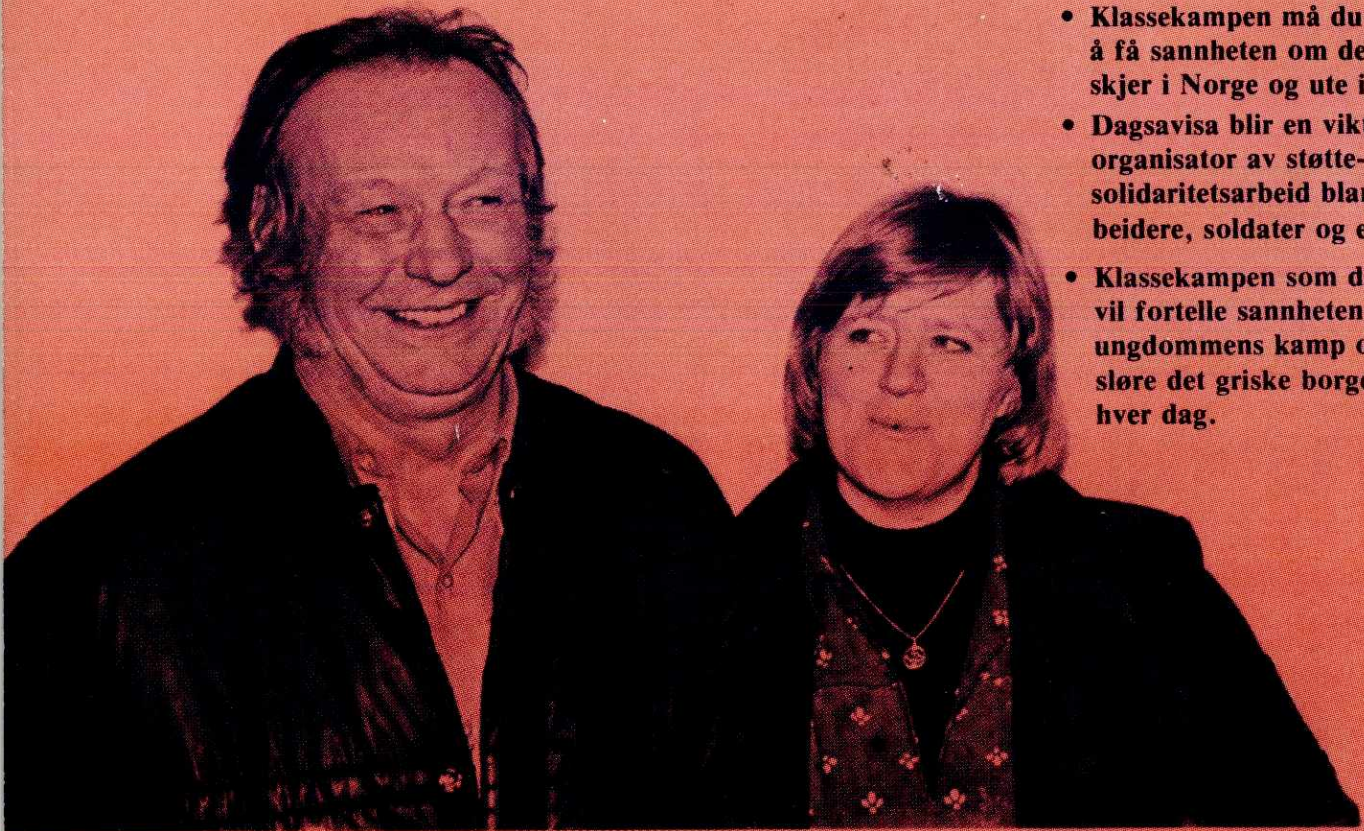

Foto: KLASSEKAMPEN

Klassekampen var en viktig støtte for Jøtularbeidernes kamp. Den var den eneste avisa som stod på arbeiderne sin side, og Klassekampen hjalp til med å få ut arbeidernes standpunkter

og organisere støttearbeidet. Ingen progressive kan unngå Klassekampen som dagsavis!

Abonner nå!

Du kan tegne abonnement enten gjennom en som er med i Rød Ungdom, eller skrive til:
Klassekampens distribusjon, boks 2046, Oslo 5.